

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นัฐพงศ์ คุมมา

เศรษฐศาสตรมหาบัณทิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิงหาคม 2549

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอป่า

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นัฐพงศ์ คุมา

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง

ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิงหาคม 2549

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวนในการท่องเที่ยวอำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นัฐพงศ์ กุมา

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

.....ประธานกรรมการ

รศ.พรทิพย์ เรียรธีรวิทย์

.....กรรมการ

ผศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ

.....กรรมการ

อ.ดร.ปิยะลักษณ์ พุทรวงศ์

24 สิงหาคม 2549

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดีเนื่องมาจากความกรุณาอย่างที่สุดของ รองศาสตราจารย์ พรทิพย์ เจริญธีรวิทย์ ประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ตลอดการศึกษาตั้งแต่การจัดทำโครงร่างการค้นคว้า จนการค้นคว้าแบบอิสระสามารถเสร็จสิ้นไปได้ นอกจากนี้ยังได้รับกำลังใจซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ผู้ศึกษาสามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ มาได้ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ และอาจารย์ ดร. ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์ กรรมการค้นคว้าแบบอิสระที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าต่อการศึกษา พร้อมทั้งตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอน อันส่งผลให้การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ดีสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณาจารย์รับเชิญทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และขอขอบคุณข้าราชการ เจ้าหน้าที่งานบริการ การศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนบรรณารักษ์ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ บริการประสานงานด้านต่างๆ เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโทเศรษฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ 1 ปี) รุ่นที่ 4 ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจ และให้ข้อคิดในแง่มุมต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา ทำให้การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ชาวบ้าน และผู้ประกอบการต่างๆ ในอำเภอปายที่ได้ให้ความร่วมมือ และการสนับสนุนต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะการสนทนาที่ได้มีการแลกเปลี่ยนกันทำให้เกิดกำลังใจและแนวความคิดใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาอุปสรรคให้ผ่านพ้นไป

ท้ายที่สุดนี้ หากการศึกษาเพื่อการค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้จะประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่สนใจข้อมูล ผู้เขียนขอมอบความดีงามนี้ให้แก่ คุณแม่อรวรรณ คุณมา ผู้ที่คอยเป็นห่วงและคอยเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งในการศึกษาจนสำเร็จตามความตั้งใจ ในส่วนของความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องต่างๆ ผู้เขียนขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยว อำเภอปาย

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผู้เขียน

นายรัฐพงศ์ คุมา

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.พรทิพย์ เรียรธีรวิทย์

ประธานกรรมการ

ผศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ

กรรมการ

อ.ดร.ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมไปถึงการวิเคราะห์ถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเดินทางท่องเที่ยวอำเภอปาย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 95 ราย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 294 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวโดยสถิติไคสแควร์

การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวปายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยส่วนใหญ่เดินทางมาเป็นครั้งแรกและมากับเพื่อน ยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถยนต์ส่วนตัวและยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถโดยสารประจำทาง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เข้าพักที่เกสต์เฮาส์ โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยประมาณ 2-3 วัน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยมากกว่า 7 วัน แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวมากที่สุดคือน้ำตกหมอกแปง และกองแลน(ปายแคนยอน)

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้มาท่องเที่ยวอำเภอยามากที่สุดคือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รองลงมาคือ ความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอยามาก และความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอยามากที่สุดคือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอยามาก รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน และความหลากหลาย และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อทดสอบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอยามากตามลักษณะกลุ่มย่อยในกลุ่มตัวอย่างชาวไทย พบว่า เพศหญิงเห็นว่ามีความปลอดภัยในชีวิตมีผลต่อการท่องเที่ยวในอำเภอยามากกว่าเพศชาย กลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าการกำหนดราคาที่เหมาะสมและการมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าความชื่นชอบในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน สำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเศมีความเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมาท่องเที่ยวอำเภอยามากที่สุดคือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอยามาก รองลงมาคือ ความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสถานที่ท่องเที่ยว และด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อทดสอบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอยามากตามลักษณะกลุ่มย่อยในกลุ่มตัวอย่างชาวต่างประเทศ พบว่า เพศชายเห็นว่าการมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ ความชื่นชอบในการศึกษาประวัติศาสตร์ ความชำนาญในการให้บริการของกิจการและพนักงานธุรกิจท่องเที่ยวมีผลมากกว่าเพศหญิง กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

ในการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพอใจด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสถานที่ท่องเที่ยว และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่นและด้านการให้บริการของร้านอาหาร ตามลำดับ

Independent Study Title Travel Behavior of Tourists Visiting Pai District, Mae Hong Son Province

Author Mr. Nuttapong Kuma

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc.Prof. Pornthip Thiantheerawit Chairperson

Asst.Prof.Dr. Sasipen Phuangsaichai Member

Lect.Dr. Piyaluk Buddhawongsa Member

ABSTRACT

This study aimed to examine tourists' behavior in visiting Pai District of Mae Hong Son Province and explore their opinions about the factor influencing their visits as well as their satisfaction. Information was gathered from samples of 95 Thai visitors and 294 foreign visitors through questionnaire interview. Analyses were performed through descriptive statistics and Chi-square test

The majority of visitors under study were found to come to visit Pai for a rest and pleasure .Most were first-time visitors and came with friends. Thai visitors normally used private vehicles while foreign visitorstook the trips by bus. Most took accommodation at guesthouses, with Thai visitors staying on the average 2 – 3 days while the foreign counterpart staying longer than 7 days. The most popular tourist attraction spots appeared to be Maw Paeng waterfall and Gong Lan (Pai canyon)

In the visitors opinion, the most important factor drawing their visit to Pai was safety in life and personal possessions followed by their admiration in the local natural and cultural features of Pai District and the diversity and uniqueness of tourist attraction spot. For Thai visitors in particular, the important factors were safety in life and personal possessions and their

admiration in local natural and cultural features followed by basic traveling facility, and the diversity and uniqueness of tourist attraction spot respectively. From the analysis bases on sub – group among Thai visitors about the most influencing factor for visiting Pai, safety in life was more important for female, fixed prices and adequate communications system facility were more important for the income class over 30,000 baht per month than for that under 30,000 baht per month, admiration in exploring nature was more significant for the income class under 30,000 baht per month than that over 30,000 baht per month. For foreign visitors in particular, the most important factors were safety in life and personal possessions and their admiration in local natural and cultural features followed by the diversity and uniqueness of tourist attraction spots, and service quality of tourism business sector and the relevant worker, respectively. The analysis by sub – group among foreign visitors indicated that men more than woman placed their emphasis on adequate communications system, interest in studying history, and competency of tourism servicing businesses and their staff; and that attractive tourism spots was more important or the income group under 30,000 baht per month than that over 30,000 baht per month.

From the study on visits' satisfaction, Thai visitors were most satisfied with local people's hospitality, followed by the diversity and uniqueness of tourist attraction spots and safety in life and personal possessions, respectively. Foreign visitors were found to be satisfied most with the factor of safety in life and personal possessions followed by local people's hospitality, and service quality of food shops, respectively.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	4
1.4 ขอบเขตการศึกษา	4
1.5 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2	
ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	5
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการศึกษา	10
3.1 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา	10
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	11
3.3 วิธีการเก็บข้อมูล	12
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	12
3.5 วิธีการรวบรวมข้อมูล	14

บทที่ 4	ผลการศึกษา	15
4.1	ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	15
4.2	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	20
4.3	ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	46
4.4	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	94
บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	99
5.1	สรุปผลการศึกษา	99
5.2	ข้อเสนอแนะ	103
	เอกสารอ้างอิง	105
	ประวัติผู้เขียน	106

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1.1	สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน	2
3.1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	12
4.1	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ	16
4.2	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ	16
4.3	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพการสมรส	17
4.4	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ	18
4.5	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา	19
4.6	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือน	20
4.7	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ	22
4.8	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ	25
4.9	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้	29
4.10	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามเพศ	32
4.11	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามอายุ	36
4.12	พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามรายได้	40
4.13	กิจกรรมที่ชื่นชอบในการเดินทางมาท่องเที่ยว	42
4.14	แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวครั้งนี้	44
4.15	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอำเภอปาย	45
4.16	ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย	48
4.17	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปายค่าและสมเหตุสมผล	51
4.18	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่เหมาะสม	53
4.19	สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามทางธรรมชาติ	55
4.20	สถานที่ท่องเที่ยวมีความสะอาด	57
4.21	สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ	59
4.22	สถานที่ท่องเที่ยว มีความเงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน	61
4.23	อำเภอปาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ	63

4.24	อำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว	65
4.25	อำเภอปาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	67
4.26	อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ	69
4.27	อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ	71
4.28	หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์	73
4.29	การที่อำเภอปาย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน	75
4.30	การที่อำเภอปาย มีความปลอดภัยในชีวิต	77
4.31	การที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	79
4.32	การที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	81
4.33	การที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา	83
4.34	การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี	85
4.35	การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ	87
4.36	การที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	89
4.37	การที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี	91
4.38	สรุปผลการศึกษาด้านปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	92
4.39	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปาย	97

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
3.1	ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แม่ฮ่องสอน เป็นหนึ่งใน 17 จังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย และยังเป็นจังหวัดท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมอย่างมากของภาคเหนือ แม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดต่อกับสหภาพพม่า ตั้งอยู่ ทางด้านตะวันตกสุดของภาคเหนือ โดยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 942 กิโลเมตร มีเนื้อที่ รวมทั้งสิ้นประมาณ 12,681 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ กับ 1 กิ่ง อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอแม่สะเรียง อำเภอขุนยวม อำเภอป่าเย็บ อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอสบเมย อำเภอปางมะผ้า และกิ่งอำเภอห้วยโป่ง จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ เมืองสามหมอก ” เนื่องจากเป็นเมืองในหุบเขา ล้อมรอบด้วยภูเขาสลับซับซ้อนทอดขนานไปกับทิวเขาถนนธงชัย และทิวเขาแดนลาว ดังนั้น จึงถูกปกคลุมด้วยหมอกตลอดทั้งปี โดยในฤดูหนาวจะมีหมอก เย็นปกคลุม ในฤดูฝนมีหมอกจากฝน ในฤดูร้อนมีจะหมอกควันของไฟป่า พร้อมทั้งมีทิวทัศน์อันสวยงามตามธรรมชาติของเทือกเขาสลับซับซ้อน และป่าไม้นานาพันธุ์ จนนักท่องเที่ยวต่างพากัน อยู่เสมอว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนเปรียบเสมือนกับเป็นสวิดเซอร์แลนด์ของเมืองไทย

ประชากรในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีหลายเชื้อสาย โดยคนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองแม่ฮ่องสอน และคนในเขตเมืองในอำเภอป่าเย็บ อำเภอปางมะผ้า อำเภอขุนยวม อำเภอแม่สะเรียง ส่วนใหญ่จะสืบเชื้อสายจาก ไทยใหญ่ เรียกตัวเองว่า “ ไต ” ในอดีตอพยพมาจากรัฐฉานในประเทศพม่า นอกจาก คนไตที่เป็นคนท้องถิ่นของจังหวัดแม่ฮ่องสอนแล้ว นอกจากนี้ยังมีประชากรที่อาศัยอยู่ตามภูเขา หรือ ที่เรียกกันว่า ชาวเขา ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อย มากมายหลายเผ่าพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็น กระเหรี่ยง มูเซอ ลีซอ ลัวะ ม้ง ปาดองหรือกระเหรี่ยงคอยาว และจีนฮ่อ จะอาศัยอยู่โดยทั่วไปตามภูเขาต่างๆ ของ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนในปี 2545 และปี 2546 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว จำนวน 226,253 คน และจำนวน 268,347 คนตามลำดับ โดยที่มีสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวชาว ไทย น้อยกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และในปี 2547 และปี 2548 มีจำนวน

นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว จำนวน 301,479 คน และจำนวน 329,580 คน ตามลำดับ โดยที่มีสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

นักท่องเที่ยวใช้เวลาพำนักเฉลี่ย ในปี 2545 เป็นเวลา 2.51 วัน ในปี 2546 ลดลงเป็นเวลา 2.33 วัน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ในปี 2547 ลดลงเป็นเวลา 2.22 วัน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 2.56 วันคิดเป็นร้อยละ 15.3 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในปี 2545 วันละ 1,706.63 บาท/คน แล้วในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็นวันละ 1,807.28 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ในปี 2547 เพิ่มขึ้นวันละ 1,906.12 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และในปี 2548 ลดลงเป็นวันละ 1,833.58 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และรายรับจากการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในปี 2545 จำนวน 979.76 ล้านบาท ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 1,143.05 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 1,286.57 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.6 และในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 1,506.22 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.1 (ตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ข้อมูล	2545	2546		2547		2548	
	จำนวน	จำนวน	อัตรา การ เพิ่ม	จำนวน	อัตรา การ เพิ่ม	จำนวน	อัตรา การ เพิ่ม
นักท่องเที่ยว (คน)	226,253	268,347	18.6	301,479	12.3	329,580	9.3
ไทย	85,060	130,803	53.8	157,941	20.7	187,060	18.4
ต่างประเทศ	141,193	137,544	-2.6	143,538	4.4	142,520	-0.7
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย (วัน)	2.51	2.33	-7.2	2.22	-4.7	2.56	15.3
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	1,706.63	1,807.28	5.9	1,906.12	5.5	1,833.58	-3.8
รายรับจากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	979.76	1,143.05	16.7	1,286.57	12.6	1,506.22	17.1

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549)

อำเภอปาย หรือ เมืองปาย เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดแม่ฮ่องสอน และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดแม่ฮ่องสอน หรืออาจกล่าวได้ว่า ถ้าจะไปจังหวัดแม่ฮ่องสอนแล้วจะต้องแวะมาที่อำเภอปายด้วยเสมอ โดยในอดีตเมืองปาย เป็นเมืองที่ใช้เป็นจุดแวะพักระหว่างทาง

ของการเดินทางระหว่างเมืองเชียงใหม่กับเมืองแม่ฮ่องสอนด้วย ซึ่งมาถึงปัจจุบันนี้ อำเภอปายจัดได้ว่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย และหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ที่มีความเป็นมาที่น่าสนใจ และน่าศึกษา หรือทางด้านธรรมชาติที่ยังคงสมบูรณ์และเขียวชอุ่มเป็นอย่างมาก ที่สำคัญชาวบ้านหรือคนในท้องถิ่นของอำเภอปาย ยังคงดำเนินวิถีชีวิตที่เรียบง่ายอยู่กับธรรมชาติและยังมีน้ำใจ อหิยาศัยที่ดีเยี่ยม เป็นมิตรไมตรี เป็นกันเองกับผู้ที่มาเยี่ยมชมเยือนทุกคน จุดนี้เองที่ทำให้กลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเกิดความประทับใจจนต้องบอกต่อผู้อื่นหรือกลับมาอีกครั้ง นอกเหนือจากบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงามและสมบูรณ์

จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดแม่ฮ่องสอนแล้ว แวะเที่ยวอำเภอปายมีประมาณร้อยละ 30 ของนักท่องเที่ยวที่เที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน ดังนั้นสามารถประมาณการได้ว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของอำเภอปายมีประมาณร้อยละ 30 ของรายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอนหรือคิดเป็นเงินจำนวน 368.67 ล้านบาทต่อปี อย่างไรก็ตามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอำเภอปายยังมีน้อยมาก ดังนั้นในที่นี้จะทำการศึกษาถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอปาย รวมถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอำเภอปาย สามารถนำไปใช้ในการวางแผนเชิงนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอปายต่อไปในอนาคต

1.2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.2.2. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปาย

1.2.3. เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้นำไปใช้พัฒนา และส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.4. ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ทำการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ถึง เดือนมิถุนายน 2549

1.5. นิยามศัพท์

นักท่องเที่ยว หมายถึงนักท่องเที่ยวที่ค้างคืนเดินทางมาเยือนและพักอยู่ในประเทศ ตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป โดยใช้บริการสถานที่พักแรม ณ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ (local accommodation) โดยแยกตามลักษณะนักท่องเที่ยวดังนี้

1.5.1. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน เดินทางเข้ามาในประเทศและพำนักอยู่ครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง (1 วัน) และไม่เกิน 60 วัน

1.5.2. นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืนอาจเป็นคนไทย หรือ คนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทย เดินทางมาจากจังหวัดที่อยู่อาศัยปกติของตนไปยังจังหวัดอื่นๆ ระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง (1 วัน) และไม่เกิน 60 วัน

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวใน อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1.1. ทฤษฎีอุปสงค์ (Demand Theory)

อุปสงค์ต่อสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง หมายถึงปริมาณสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ ณ ระดับราคาต่างๆกันของสินค้าหรือบริการชนิดนั้นๆ ในระยะเวลาที่กำหนด โดยความต้องการซื้อนั้นผู้บริโภคต้องมีอำนาจซื้อด้วย กล่าวคือผู้บริโภคจะต้องมีเงินเพียงพอและมีความเต็มใจที่จะซื้อ สินค้าหรือบริการนั้นๆด้วย

ปัจจัยที่กำหนดปริมาณความต้องการซื้อหรืออุปสงค์ มีดังนี้คือ

- 1) ราคาสินค้าชนิดนั้น เมื่อราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณซื้อจะลดลง แต่ถ้าราคาสินค้าลดลง ปริมาณซื้อจะเพิ่มมากขึ้น
- 2) ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ของปริมาณซื้อนอกจากจะขึ้นอยู่กับราคาสินค้าชนิดนั้นแล้ว ยังขึ้นกับราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งแบ่งความสัมพันธ์ของสินค้าได้เป็น 2 ชนิดคือ

2.1) สินค้าที่ใช้ทดแทนกัน การที่ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าชนิดใดมากน้อยเพียงใด จะต้องพิจารณาถึงราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ดินสอกับปากกา เนื้อไก่กับเนื้อหมู เป็นต้น ถ้าราคาเนื้อหมูสูงขึ้นในขณะที่ราคาเนื้อไก่คงเดิม ผู้บริโภคก็จะลดการบริโภคเนื้อหมูลงแล้วหันมาบริโภคเนื้อไก่เพิ่มขึ้น จึงกล่าวได้ว่า เมื่อราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นจะทำให้ปริมาณซื้อสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ทดแทนกันได้เพิ่มขึ้นด้วย แต่ราคาสินค้าชนิดหนึ่งลดลงจะทำให้ปริมาณซื้อของสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ทดแทนกันได้ลดลงด้วย ดังนั้นความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณซื้อของสินค้าต่างชนิดกันที่ใช้ทดแทนกันจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.2) สินค้าที่ใช้ประกอบกันหรือใช้ร่วมกัน เช่น รถยนต์กับน้ำมันเชื้อเพลิง ยาสีฟันกับแปรงสีฟัน กาแฟกับน้ำตาล เป็นต้น เมื่อราคาน้ำตาลแพงขึ้น นอกจากปริมาณซื้อน้ำตาลจะลดลงแล้วปริมาณความต้องการซื้อกาแฟก็จะลดลงด้วย ทั้งๆที่ราคาของกาแฟไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณซื้อของสินค้าต่างชนิดที่ใช้ประกอบกันจะเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

3) รายได้ของผู้บริโภค รายได้ของผู้บริโภคเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดอุปสงค์ การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้บริโภคกับปริมาณความต้องการซื้อสินค้าสามารถแบ่งสินค้าออกเป็น 2 ชนิด คือ

3.1) สินค้าปกติ ปริมาณซื้อสินค้าปกติทั่วไปจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับรายได้ของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีรายได้มาก ความต้องการซื้อสินค้าปกติจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้บริโภคมีรายได้ลดลง ความต้องการซื้อสินค้าปกติจะลดลงด้วย

3.2) สินค้าด้อยคุณภาพ สินค้าบางชนิดเป็นสินค้าด้อยคุณภาพในสายตาของผู้บริโภค ปริมาณซื้อสินค้าประเภทนี้จะมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับระดับรายได้ของผู้บริโภค กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคมีรายได้เพิ่มขึ้น อุปสงค์ในสินค้าประเภทนี้จะลดลง แต่ถ้าผู้บริโภคมีรายได้ลดลง อุปสงค์ในสินค้าประเภทนี้จะเพิ่มขึ้น สินค้าเหล่านี้ ได้แก่ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เสื้อผ้าราคาถูก เป็นต้น

4) ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ รสนิยมผู้บริโภค จำนวนประชากร การคาดคะเนสินค้าและปริมาณสินค้าในอนาคต ฤดูกาล และสภาพการกระจายรายได้ในระบบเศรษฐกิจ โดยปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดปริมาณความต้องการซื้อหรืออุปสงค์

2.1.2. อุปสงค์ของการท่องเที่ยว

อุปสงค์การท่องเที่ยว หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปซื้อสินค้าและบริการ หรือ บริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว หรือจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวของตน โดยนักท่องเที่ยวจะต้องมีความต้องการ อำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินซื้อสินค้าและบริการที่กำหนดในระยะเวลาต่างๆ โดยปริมาณสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงย่อม หมายถึง การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอุปสงค์การท่องเที่ยว(ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ ,2546)

อุปสงค์การท่องเที่ยวมีความสำคัญ เนื่องจากอุปสงค์การท่องเที่ยวเป็นตัวผลักดันสำคัญที่ทำให้เกิดการซื้อขายสินค้าทั่วไป และสินค้าท่องเที่ยวอย่างอื่นๆ โดยเฉพาะธุรกิจย่อยที่เป็น

องค์ประกอบสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม บริษัทนำเที่ยว สายการบิน ช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ท้องถิ่นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งการท่องเที่ยวและทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่น โดยเฉพาะในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคต่างๆ จะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักลงทุนมาลงทุนทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ทั้งประชาชนและนักลงทุนต่างก็พยายามให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้นเพื่อผลทางรายได้ และรายได้จากการท่องเที่ยวนี้สามารถกระจายไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจย่อยในลักษณะทวีคูณ อันก่อให้เกิดการเพิ่มรายได้และนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของสังคมปัจจุบัน ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว ได้แก่

- 1) ปัจจัยผลักดัน ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การมีรายได้และชีวิตมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อาชีพและการมีเวลาว่างเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาทางด้านคมนาคมขนส่ง และการสื่อสาร ตลอดจนการแลกเปลี่ยนด้านต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์
- 2) ปัจจัยดึงดูด ได้แก่ ความพร้อมของอุทยานการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว ราคาการท่องเที่ยว กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2.2. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีดังนี้

สุริย์ บุญญาหงษ์ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาพัฒนาการการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ เพื่อเสนอแนวทางในการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพของทรัพยากรต่างๆ ในพื้นที่ โดยการศึกษานั้นจะศึกษาในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวเป็นตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว การพัฒนาด้านการคมนาคม การบริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่างๆ รวมทั้งการบริการทางสังคมอื่นๆ มีการใช้ที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและเพื่อการพาณิชย์เพิ่มขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น มีโอกาสและ

ทางเลือกในการประกอบอาชีพและการศึกษาสูงขึ้น อีกทั้งค่าครองชีพก็ยังขยับสูงขึ้นตามไปด้วย ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชนซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางลบมากกว่าทางบวก แต่ส่วนหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นไปในทางลบนั้นก็มาจากความอ่อนแอของวัฒนธรรมเอง เนื่องจากประชากรในท้องถิ่นขาดความรู้ ความเข้าใจ ถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรม ประเพณีของตนเอง ทำให้ไม่สามารถต้านกระแสวัฒนธรรมใหม่ๆ ที่เข้ามาได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีมาตรการและวิธีการต่างๆ เพื่อควบคุมดูแลชุมชนในระยะยาวดังนี้ การกำหนดเขตพื้นที่ท่องเที่ยว มีการเตรียมความพร้อมในด้านการบริการ ควรมีการพัฒนากิจกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ต้องมีการสังคายนาระหว่างผู้อาวุโสกับนักวิชาการด้านวัฒนธรรมในท้องถิ่น การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาโดยรอบคอบ

พิสิทธิ์ สุขสวัสดิ์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง แบบแผนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเขตอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ ศึกษาลักษณะ และทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และ ศึกษาแบบแผนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ในเขตอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental random sampling) ครอบคลุมเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ แล้วทำการวิเคราะห์ โดยใช้การวิเคราะห์การจำแนกเชิงพหุ (multi classification analysis : MCA) พบว่า ร้อยละ 68 เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ร้อยละ 85.5 มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก ร้อยละ 82 มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวต่ำกว่า 1 สัปดาห์ และร้อยละ 64.5 มีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 500 – 2,000 บาท

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้แก่ ตัวแปรสัญชาติของนักท่องเที่ยว และ อาชีพของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2,364.40 บาท โดยผลกระทบของตัวแปรทางด้านสัญชาติของนักท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวที่ถือสัญชาติของประเทศในแถบยุโรป อเมริกาเหนือ ออสเตรเลีย และทวีปอื่นๆ มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยเท่ากับ 2,692.50 บาท 1,443.07 บาท 2,374.11 บาท และ 1,550.14 บาท ตามลำดับ ส่วนผลกระทบของตัวแปรด้านอาชีพของนักท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐ พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน ประกอบอาชีพอิสระรวมถึงเจ้าของกิจการ และพนักงานที่เกษียณอายุ มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยเท่ากับ 3,461.90 บาท 1,677.66 บาท 2,118.66 บาท และ 5,269.26 บาท ตามลำดับ

อัยยงค์ โปธาณนท (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาของภาคเหนือตอนบน เพื่อวางกรอบและแนวนโยบายตลอดจนกำหนดบทบาททางการท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆตามพื้นที่ เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางและแผนงานในการรองรับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อจัดทำรายละเอียดแผนงานและโครงการพัฒนาต่างๆในพื้นที่ โดยให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้เกิดความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการวางแผนของกลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษานั้นเฉพาะจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าวถึงโอกาสสำหรับการพัฒนาดังนี้ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งประเพณีธรรมชาติและประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมที่ยังคงสภาพดั้งเดิม ซึ่งใช้เป็นจุดเด่นในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว อีกทั้งยังตั้งอยู่ในเขตชุมชน และมีเส้นทางที่ใช้เดินทางจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นวงรอบ และมีปัญหาอุปสรรคสำหรับการพัฒนาดังนี้ การเข้าถึงทางอากาศในช่วงเทศกาลมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ สิ่งที่ต้องอำนวยความสะดวกมีอยู่อย่างจำกัด การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่สะดวก โดยมีเป้าหมายของการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงและมีความต้องการที่ต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

ดวงใจ หล่อธนวิชัย (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อหาแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยว จากเงื่อนไขทางกายภาพ และเงื่อนไขทางสังคม เพื่อพิจารณาว่าแนวทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมควรดำเนินไปในแนวทางใด และควรจัดระบบอย่างไรที่จะก่อให้เกิดการกระจายรายได้แก่ชุมชน ซึ่งการศึกษาพบว่า แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดแม่ฮ่องสอน แบ่งเป็น สภาพปัจจุบันการพัฒนาการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ประสิทธิภาพ การเตรียมความพร้อม และการวางแผนแม่บทที่ใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนาคต จะใช้ 2 แนวทางคือ จะใช้เงินทุนที่มีอยู่ในชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด และใช้เงินทุนจากภายนอกแต่ต้องมีการหารือจากคนในท้องถิ่นก่อน ส่วนที่ 2 จะศึกษาข้อเสนอทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดแม่ฮ่องสอน แบ่งเป็นการใช้เสน่ห์ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้เป็นจุดเด่น เช่น ความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ชนบประเพณีของชาวเขา กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศและท่องเที่ยวผจญภัย ความสวยงามของอาคารบ้านเรือนรูปทรงสถาปัตยกรรมแบบไทใหญ่

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอป่า
จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาไว้ดังนี้ คือ

3.1. แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดใน
การศึกษาวเคราะห์ข้อมูลได้ว่าปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอป่า จังหวัด
แม่ฮ่องสอน ประกอบด้วยปัจจัย 7 ด้าน คือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านสถานที่
ท่องเที่ยว ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้าน
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัจจัยด้านขึ้นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอ
ป่า ปัจจัยด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว โดยมีกรอบแนวคิดในการ
วิจัย และสมมติฐานในการศึกษาดังนี้ คือ

แผนภาพที่ 3.1 ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ปัจจัย

- 3.1.1. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว
- 3.1.2. สถานที่ท่องเที่ยว
- 3.1.3. สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน
- 3.1.4. การประชาสัมพันธ์
- 3.1.5. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.1.6. ความขึ้นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอป่า
- 3.1.7. การให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว

การเดินทาง
มาท่องเที่ยว
อำเภอป่า
จังหวัด
แม่ฮ่องสอน
ของ
นักท่องเที่ยว

จากกรอบแนวคิดข้างต้น ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานของการศึกษาในแต่ละปัจจัยดังนี้

3.1.1. ค่าใช้จ่ายในท่องเที่ยว มีราคาที่เหมาะสมและสมเหตุสมผลมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.1.2. สถานที่ท่องเที่ยวเงียบสงบ มีความสวยงามทางธรรมชาติ สะอาด เงียบสงบเหมาะแก่การพักผ่อนและมีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัวมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.1.3. สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่อำเภอปายมีอย่างเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น มีจำนวนห้องพัก ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.1.4. การประชาสัมพันธ์ของอำเภอปายอย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่างๆรวมทั้งสื่อออนไลน์มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.1.5. การที่อำเภอปายมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.1.6. ความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวในความเป็นธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ความเป็นมา และวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอปายมีผลทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.1.7. การให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยวมีการให้บริการเป็นอย่างดีมีความชำนาญ มนุษย์สัมพันธ์ดีและสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดีมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งจากข้อมูลเฉลี่ยของจำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอนตั้งแต่ปี 2545 ถึงปี 2548 มีจำนวน 281,415 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 134,308 คน และเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 141,199 คน และการสอบถามเจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปายโดยเฉลี่ยมีประมาณร้อยละ 30 ของนักท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน หรือประมาณ 84,424 คน ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศสูงถึงร้อยละ 75 เป็นจำนวน 63,318 คน ส่วนที่เหลือร้อยละ 25 จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 21,106 คน ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเลือกมาโดย

วิธีการสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั้งหมด จำนวน 400 ราย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 100 ราย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 300 ราย (ตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูล	2545	2546	2547	2548	เฉลี่ย ปี 2545-2548
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1. นักท่องเที่ยวมา จ.แม่ฮ่องสอน	226,253	268,347	301,479	329,580	281,415
1.1. ชาวไทย	85,060	130,803	157,94	187,060	134,308
1.2. ชาวต่างประเทศ	141,193	137,544	143,538	142,520	141,199
2. นักท่องเที่ยวมา อ.ปาย	67,876	80,504	90,444	98,874	84,424
2.1. ชาวไทย	16,969	20,126	22,611	24,719	21,106
2.2. ชาวต่างประเทศ	50,907	60,378	67,833	74,156	63,318
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา					400
3.1. ชาวไทย					100
3.2. ชาวต่างประเทศ					300

ที่มา : จากการคำนวณ

3.3. วิธีการเก็บข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยทำการสุ่มแบบบังเอิญจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน นำมาประมวลผลได้ดังนี้

3.4.1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ในการอธิบายข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ความถี่ และร้อยละ

3.4.2. การวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ วัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยว จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปายที่จะไปเที่ยวในครั้งนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว เป็นต้น โดยจำแนกตามเพศ อายุ รายได้ กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ความถี่ และร้อยละ

3.4.3. ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยต่างๆ 7 ปัจจัย คือ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว โดยให้นักท่องเที่ยวทำการตอบคำถามว่าปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นมีผลต่อการเดินทางมาเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนหรือไม่ โดยให้คะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มีผล	1
ไม่มีผล	0

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วจึงนำค่าเฉลี่ยที่ได้นั้นมาเรียงลำดับความสำคัญของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอำเภอปาย นอกจากนั้นยังการทดสอบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จำแนกตามเพศ อายุ และรายได้ ว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติ Chi-Square Test

3.4.4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประกอบไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งประกอบไปด้วยความพึงพอใจด้านต่างๆ รวม 8 ด้าน คือ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของสถานที่พัก ด้านการให้บริการของร้านอาหาร ด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึก ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านอธยาศัยของคนในท้องถิ่น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความรู้สึกปลอดภัยความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยให้นักท่องเที่ยว

ทำการตอบคำถามว่าปัจจัยข้างต้นมีความพึงพอใจ มากน้อยเพียงใด มีลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

ระดับความมีผล	คะแนน
มาก	3
ปานกลาง	2
น้อย	1

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับของความพึงพอใจ
3.00 – 2.50	มาก
2.49 – 1.50	ปานกลาง
1.49 – 1.00	น้อย

3.5. วิธีการรวบรวมข้อมูล

3.5.1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้มาจากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยทำการสุ่มแบบบังเอิญจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

3.5.2. ข้อมูลทุติยภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ รายงานวิจัย อินเทอร์เน็ต และข้อมูลสถิติต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 400 ชุด โดยการทำการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 100 ชุด และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 300 ชุด ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับมา จำนวน 389 ชุด ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 95 ชุด นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 294 ชุด การศึกษานี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน คือ

4.1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลจากการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.1.1. เพศของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 และเป็นเพศชาย จำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 และเมื่อจำแนกเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย แล้วพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เป็นเพศชาย จำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.7 และเป็นเพศหญิง จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.3 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวก่อนจำแนกตามเพศ

เพศ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	38	40.0	146	49.7	184	47.3
หญิง	57	60.0	148	50.3	205	52.7
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.2. อายุของนักท่องเที่ยวก่อน

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวก่อน จำนวน 389 ราย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.6 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี จำนวน 333 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.6 และมีอายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวก่อนแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวก่อนชาวไทย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.6 และมีอายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวก่อนชาวต่างประเทศ พบว่า มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี จำนวน 246 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.7 และมีอายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวก่อนจำแนกตามอายุ

อายุ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	7	7.4	42	14.3	49	12.6
21 – 50 ปี	87	91.6	246	83.7	333	85.6
มากกว่า 50 ปี	1	1.1	6	2.0	7	1.8
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.3. สถานภาพการสมรสของนักท่องเที่ยวน

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย ยังมีสถานภาพโสด จำนวน 314 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.7 สถานภาพสมรส จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.7 สถานภาพหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 และสถานภาพหม้าย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย สถานภาพโสด จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.7 สถานภาพสมรส จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.2 สถานภาพหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 และสถานภาพหม้าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า สถานภาพโสด จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.0 สถานภาพสมรส จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 สถานภาพหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 และสถานภาพหม้าย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	70	73.7	244	83.0	314	80.7
แต่งงาน	23	24.2	38	12.9	61	15.7
หย่าร้าง / แยกกันอยู่	1	1.1	6	2.0	7	1.8
หม้าย	1	1.1	6	2.0	7	1.8
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.4. อาชีพของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย มีอาชีพนักศึกษา จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 มีอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 34 ราย คิด

เป็นร้อยละ 8.7 และทำงานอื่นๆ เช่น พ่อครัว/แม่ครัว นักดนตรี ศิลปินอิสระ จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.4

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีอาชีพนักศึกษา จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.2 ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.8 มีอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7 และทำงานอื่นๆ เช่น รับจ้างทั่วไป จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.3

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่า มีอาชีพนักศึกษา จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.6 มีอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.8 และทำงานอื่นๆ เช่น พ่อครัว/แม่ครัว นักดนตรี ศิลปินอิสระ จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	22	23.2	91	31.0	113	29.0
พนักงานบริษัทเอกชน	38	40.0	57	19.7	95	24.4
ธุรกิจส่วนตัว	16	16.8	40	13.6	56	14.4
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	14	14.7	20	6.8	34	8.7
อื่นๆ	5	5.3	86	29.3	91	23.4
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.5. ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.0 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.9 มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.2 มี

การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.7 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.8 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.4 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 มีการศึกษาอยู่ในปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.1 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.1 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	0	0	9	3.1	9	2.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	1.1	12	4.1	13	3.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า	5	5.3	113	38.4	118	30.3
อนุปริญญา	3	3.2	21	7.1	24	6.2
ปริญญาตรี	70	73.7	101	34.4	171	44.0
ปริญญาโท หรือ สูงกว่า	16	19.8	38	12.9	54	13.9
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.6. ระดับรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย มีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.2 มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.6 และมีระดับรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3

จำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.6 มีระดับรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.7 และมีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า มีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 185 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.9 มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 และมีระดับรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.6 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	49	51.6	66	22.4	115	29.6
15,001 – 30,000 บาท	32	33.7	43	14.6	75	19.3
มากกว่า 30,000 บาท	14	14.7	185	62.9	199	51.2
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยว จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปายที่จะไปเที่ยวในครั้งนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว เป็นต้น ผลการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวสามารถนำเสนอพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาว

ไทยและชาวต่างประเทศในภาพรวม หลังจากนั้นเป็นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ อายุ และรายได้ ซึ่งผลจากการศึกษามีดังนี้

4.2.1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 90.5 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 53.7 และมากับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.3 ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 47.4 ศึกษาข้อมูลต่างๆของอำเภอปายจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ส่วนใหญ่พักที่เกสท์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 52.6 โดยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยประมาณ 2 – 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 69.5 ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 74.7 ในอนาคตจะต้องกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอย่างแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 72.6 แหล่งท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวมากที่สุดคือ โป่งน้ำร้อนท่าปาย โดยกิจกรรมที่ชื่นชอบคือการเที่ยวโป่งน้ำร้อน โดยมีค่าใช้จ่ายรวมต่อวันประมาณ 2,194.90 บาท

1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาตามเพศแล้วพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.8 และ 93.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมาเยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ติดต่อธุรกิจ ประชุมสัมมนาหรือฝึกอบรม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.4 และ 57.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.8 และ 64.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวกับครอบครัว เดินทางมาเที่ยวคนเดียว เดินทางมาเที่ยวกับบริษัทนำเที่ยว ตามลำดับ เพศชายเดินทางมาเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง รถจักรยานยนต์ และยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้ ตามลำดับ เพศหญิงเดินทางมาเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนตัวและรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ ยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้

เพศชายและเพศหญิงใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยว 2 – 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.4 และ 70.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยว 4 – 5 วัน ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยว 1 วัน ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยวมากกว่า 7 วัน ใช้เวลาพำนักในการ

ท่องเที่ยว 6 – 7 วัน ตามลำดับ เพศชายเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ รีสอร์ท ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเช่า บังกะโล ตามลำดับ เพศหญิงเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักรีสอร์ทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ เกสต์เฮาส์ บังกะโล ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 และ 59.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต หนังสือแนะนำเที่ยว ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเห็นว่าช่วงเวลาเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์มีความเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.4 และ 78.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.2 และ 64.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาเที่ยวอีกครั้ง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักผ่อน	33	86.8	53	93.0	86	90.5
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	3	7.9	2	3.5	5	5.3
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	0	0.0	1	1.8	1	1.1
	ติดต่อธุรกิจ	2	5.3	1	1.8	3	3.2
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	18	47.4	33	57.9	51	53.7
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	10	26.3	14	24.6	24	25.3
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	10	26.3	10	17.5	20	21.1
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาคนเดียว	5	13.2	4	7.0	9	9.5
	มากับครอบครัว	8	21.1	15	26.3	23	24.2
	มากับเพื่อน	25	65.8	37	64.9	62	65.3
	มากับบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	1	1.8	1	1.1
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	20	52.6	25	43.9	45	47.4
	รถจักรยานยนต์	5	13.2	0	0.0	5	5.3
	รถโดยสารประจำทาง	11	28.9	25	43.9	36	37.9
	อื่นๆ	2	5.3	7	12.3	9	9.5
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
ระยะเวลาที่พำนักในการท่องเที่ยว	1 วัน	4	10.5	6	10.5	10	10.5
	2 – 3 วัน	26	68.4	40	70.2	66	69.5
	4 – 5 วัน	7	18.4	6	10.5	13	13.7
	6 – 7 วัน	0	0.0	1	1.8	1	1.1
	มากกว่า 7 วัน	1	2.6	4	7.0	5	5.3
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ท	11	28.9	28	49.1	39	41.1
	เกสต์เฮาส์	23	60.5	27	47.4	50	52.6
	บังกะโล	1	2.6	2	3.5	3	3.2
	อื่นๆ	3	7.9	0	0.0	3	3.2
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	23	60.5	34	59.6	57	60.0
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	5	13.2	7	12.3	12	12.6
	จากวารสาร	1	2.6	0	0.0	1	1.1
	จากอินเทอร์เน็ต	4	10.5	10	17.5	14	14.7
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	3.5	2	2.1
	อื่นๆ	5	13.2	4	7.0	9	9.5
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม – มิถุนายน	12	31.6	9	15.8	21	22.1
	กรกฎาคม – ตุลาคม	0	0.0	3	5.3	3	3.2
	พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์	26	68.4	45	78.9	71	74.7
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	32	84.2	37	64.9	69	72.6
	ไม่แน่ใจ	6	15.8	20	35.1	26	27.4
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ

เมื่อพิจารณาตามอายุแล้วพบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 90.8 และ 100.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน คิดต่อธุรกิจ ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี เคยเดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าตองแล้วมากกว่า 3 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ เดินทางมาเป็นครั้งแรก เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 วัน เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เคยเดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าตองแล้ว 2 – 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าตองกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 65.5 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมากับครอบครัว เดินทางมาคนเดียว ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าตองกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าตองด้วยรถจักรยานยนต์และรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าตองด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง ยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้ รถจักรยานยนต์ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าตองด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้เวลาเข้าพักในการท่องเที่ยวอำเภอป่าตอง 4 – 5 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ ใช้เวลาพัก 2 – 3 วัน กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี ใช้เวลาเข้าพักในการท่องเที่ยวอำเภอป่าตอง 2 – 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาคือ ใช้เวลาพัก 1 วัน ใช้เวลาพัก 4 – 5 วัน ใช้เวลาพักมากกว่า 7 วัน ใช้เวลา

พำนัก 6 – 7 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 1 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0

กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย แล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 50.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ รีสอร์ท ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเพื่อน บังกะโล ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักรีสอร์ท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 59.8 ตามลำดับ รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต หนังสือนันทนาการ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เห็นว่าช่วงเวลาเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 75.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เห็นว่าช่วงเวลาเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคมเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 71.3 และ 100.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักผ่อน	6	85.7	79	90.8	1	100.0	86	90.5
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	1	14.3	4	4.6	0	0.0	5	5.3
	ประชุม / สัมมนา /	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
	ฝึกอบรม	0	0.0	3	3.4	0	0.0	3	3.2
	ติดต่อธุรกิจ	0	0.0	3	3.4	0	0.0	3	3.2
รวม		7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	2	28.6	49	56.3	0	0.0	51	53.7
	เคยมาแล้ว 2-3 ครั้ง	1	14.3	22	25.3	1	100.0	24	25.3
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	4	57.1	16	18.4	0	0.0	20	21.1
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	1	14.3	8	9.2	0	0.0	9	9.5
	มากับครอบครัว	1	14.3	21	24.1	1	100.0	23	24.2
	มากับเพื่อน	5	71.4	57	65.5	0	0.0	62	65.3
	มากับบ.นำเที่ยว	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	
ยานพาหนะที่ ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	1	14.3	44	50.6	0	0.0	45	47.4
	รถจักรยานยนต์	3	42.9	2	2.3	0	0.0	5	5.3
	รถประจำทาง	3	42.9	32	36.8	1	100.0	36	37.9
	อื่นๆ	0	0.0	9	10.3	0	0.0	9	9.5
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	
ระยะเวลาที่ พำนักในการ ท่องเที่ยว	1 วัน	0	0.0	9	10.3	1	100.0	10	10.5
	2-3 วัน	3	42.9	63	72.4	0	0.0	66	69.5
	4-5 วัน	4	57.1	9	10.3	0	0.0	13	13.7
	6-7 วัน	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
	มากกว่า 7 วัน	0	0.0	5	5.7	0	0.0	5	5.3
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ท	0	0.0	38	43.7	1	100.0	39	41.1
	เกสต์เฮาส์	6	85.7	44	50.6	0	0.0	50	52.6
	บังกะโล	0	0.0	3	3.4	0	0.0	3	3.2
	อื่นๆ	1	14.3	2	2.3	0	0.0	3	3.2
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	5	71.4	52	59.8	0	0.0	57	60.0
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	1	14.3	11	12.6	0	0.0	12	12.6
	จากวารสาร	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
	จากอินเทอร์เน็ต	0	0.0	13	14.9	1	100.0	14	14.7
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	2.3	0	0.0	2	2.1
	อื่นๆ	1	14.3	8	9.2	0	0.0	9	9.5
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม – มิถุนายน	2	28.6	19	21.8	0	0.0	21	22.1
	กรกฎาคม – ตุลาคม	0	0.0	2	2.3	1	100.0	3	3.2
	พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์	5	71.4	66	75.9	0	0.0	71	74.7
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	6	85.7	62	71.3	1	100.0	69	72.6
	ไม่แน่ใจ	1	14.3	25	28.7	0	0.0	26	27.4
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

3) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้

เมื่อพิจารณาตามรายได้แล้วพบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.8 93.8 และ 85.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ติดต่อธุรกิจ ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000

ตารางที่ 4.9 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ ของการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	พักผ่อน	44	89.8	30	93.8	12	85.7	86	90.5
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	3	6.1	2	6.3	0	0.0	5	5.3
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	0	0.0	0	0.0	1	7.1	1	1.1
	ติดต่อธุรกิจ	2	4.1	0	0.0	1	7.1	3	3.2
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	22	44.9	20	62.5	9	64.3	51	53.7
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	12	24.5	8	25.0	4	28.6	24	25.3
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	15	30.6	4	12.5	1	7.1	20	21.1
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	8	16.3	0	0.0	1	7.1	9	9.5
	มากับครอบครัว	9	18.4	8	25.0	6	42.9	23	24.2
	มากับเพื่อน	32	65.3	23	71.9	7	50.0	62	65.3
	มากับบ.นำเที่ยว	0	0.0	1	3.1	0	0.0	1	1.1
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
ยานพาหนะ ที่ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	17	34.7	20	62.5	8	57.1	45	47.4
	รถจักรยานยนต์	5	10.2	0	0.0	0	0.0	5	5.3
	รถโดยสารประจำ ทาง	24	49.0	8	25.0	4	28.6	36	37.9
	อื่นๆ	3	6.1	4	12.5	2	14.3	9	9.5
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่พำนักในการท่องเที่ยว	1 วัน	3	6.1	3	9.4	4	28.6	10	10.5
	2-3 วัน	32	65.3	26	81.3	8	57.1	66	69.5
	4-5 วัน	10	20.4	1	3.1	2	14.3	13	13.7
	6-7 วัน	0	0.0	1	3.1	0	0.0	1	1.1
	มากกว่า 7 วัน	4	8.2	1	3.1	0	0.0	5	5.3
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ต	10	20.4	20	62.5	9	64.3	39	41.1
	เกสต์เฮาส์	34	69.4	11	34.4	5	35.7	50	52.6
	บังกะโล	3	6.1	0	0.0	0	0.0	3	3.2
	อื่นๆ	2	4.1	1	3.1	0	0.0	3	3.2
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	32	65.3	19	59.4	6	42.9	57	60.0
	จากหนังสือพิมพ์	5	10.2	3	9.4	4	28.6	12	12.6
	จากวารสาร	0	0.0	0	0.0	1	7.1	1	1.1
	จากอินเทอร์เน็ต	8	16.3	5	15.6	1	7.1	14	14.7
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	1	3.1	1	7.1	2	2.1
	อื่นๆ	4	8.2	4	12.5	1	7.1	9	9.5
รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0	
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม - มิถุนายน	14	28.6	6	18.8	1	7.1	21	22.1
	กรกฎาคม - ตุลาคม	2	4.1	0	0.0	1	7.1	3	3.2
	พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์	33	67.3	26	81.3	12	85.7	71	74.7
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	35	71.4	24	75.0	10	71.4	69	72.6
	ไม่แน่ใจ	14	28.6	8	25.0	4	28.6	26	27.4
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.2.2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการท่องเที่ยวใน อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 84.0 โดยเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 76.2 และมากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 45.2 ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถโดยสารประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 56.8 ศึกษาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับอำเภอปายจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 68.7 ส่วนใหญ่เข้าพักที่เกสต์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 58.2 โดยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยมากกว่า 7 วัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 57.6 ในอนาคตจะต้องกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอย่างแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 77.6 แหล่งท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวมากที่สุดคือน้ำตกหมอแปง โดยกิจกรรมที่ชื่นชอบคือการเที่ยวน้ำตก โดยมีค่าใช้จ่ายรวมต่อวันประมาณ 1,359.10 บาท

1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาตามเพศแล้วพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.5 และ 86.5 ตามลำดับ รองลงมาคือ เข็มมญาติหรือเข็มมเพื่อน ศึกษาวัฒนธรรม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.9 และ 82.4 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ เพศชายเดินทางมาเที่ยวคนเดียวมากที่สุด ร้อยละ 40.2 รองลงมาคือเดินทางมากับเพื่อน เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ เพศหญิงเดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ เพศชาย

และเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.3 และ 64.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว ตามลำดับ

เพศชายใช้เวลามาพักนั้ในการท่องเที่ยวอำเภอปาย มากกว่า 7 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาคือ ใช้เวลาพักนั้ 2 – 3 วัน ใช้เวลาพักนั้ 4 – 5 วัน ตามลำดับ เพศหญิงใช้เวลาพักนั้ในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 2 – 3 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคือ ใช้เวลาพักนั้มากกว่า 7 วัน ใช้เวลาพักนั้ 4 – 5 วัน ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักเกศท์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.1 และ 64.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ บั้กะโล รีสอร์ท ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.7 และ 62.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ หนังสือนั้เที่ยว อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเห็นว่าช่วงเวลาเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายนเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.1 และ 60.8 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.1 และ 77.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่นั่นใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง ไม่กลับมาอีกแล้ว ตามลำดับ (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักผ่อน	119	81.5	128	86.5	247	84.0
	ศึกษาวัฒนธรรม	6	4.1	5	3.4	11	3.7
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	12	8.2	5	3.4	17	5.8
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	2	1.4	0	0.0	2	0.7
	ติดต่อธุรกิจ	2	1.4	0	0.0	2	0.7
	อื่นๆ	5	3.4	10	6.8	15	5.1
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	102	69.9	122	82.4	224	76.2
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	22	15.1	18	12.2	40	13.6
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	22	15.1	8	5.4	30	10.2
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	59	40.4	52	35.1	111	37.8
	มากับครอบครัว	31	21.2	17	11.5	48	16.3
	มากับเพื่อน	56	38.4	77	52.0	133	45.2
	มากับบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	1.4	2	0.7
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	
ยานพาหนะที่ ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	21	14.4	8	5.4	29	9.9
	รถจักรยานยนต์	45	30.8	26	17.6	71	24.1
	รถโดยสารประจำทาง	72	49.3	95	64.2	167	56.8
	อื่นๆ	8	5.5	19	12.8	27	9.2
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	
ระยะเวลาที่ พำนักในการ ท่องเที่ยว	1 วัน	6	4.1	9	6.1	15	5.1
	2 – 3 วัน	36	24.7	48	32.4	84	28.6
	4 – 5 วัน	28	19.2	37	25.0	65	22.1
	6 – 7 วัน	20	13.7	12	8.1	32	10.9
	มากกว่า 7 วัน	56	38.4	42	28.4	98	33.3
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ท	20	13.7	11	7.4	31	10.5
	เกสต์เฮาส์	76	52.1	95	64.2	171	58.2
	บังกะโล	69	26.7	34	23.0	73	24.8
	อื่นๆ	11	7.5	8	5.4	19	6.5
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	109	74.7	93	62.8	202	68.7
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	18	12.3	35	23.6	53	18.0
	จากวารสาร	2	1.4	2	1.4	4	1.4
	จากอินเทอร์เน็ต	11	7.5	9	6.1	20	6.8
	จากบริษัทนำเที่ยว	2	1.4	6	4.1	8	2.7
	อื่นๆ	4	2.7	3	2.0	7	2.4
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม – มิถุนายน	79	54.1	90	60.8	169	57.5
	กรกฎาคม – ตุลาคม	17	11.6	16	10.8	33	11.2
	พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์	50	34.2	42	28.4	92	31.3
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	114	78.1	114	77.0	228	77.6
	ไม่แน่ใจ	32	21.9	32	21.6	64	21.8
	ไม่กลับมา	0	0.0	2	1.4	2	0.7
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามอายุ

เมื่อพิจารณาตามอายุแล้วพบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 85.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ศึกษาวัฒนธรรม มาทำอื่นๆ เช่น เขียนหนังสือ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติ หรือเยี่ยมเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ พักผ่อนหย่อนใจ มาทำอื่นๆ เช่น เขียนหนังสือ ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.0 และ 76.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกและเคยเดินทางมาแล้ว มากกว่า

3 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.3 และ 43.1 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 57.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว ยานพาหนะอื่น ๆ เช่น รถตู้ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายด้วยรถยนต์ส่วนตัวและรถจักรยานยนต์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง ยานพาหนะอื่น ๆ เช่น รถตู้

กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้เวลาพักผ่อนในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 2 – 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ ใช้เวลาพักผ่อน 4 – 5 วัน ใช้เวลาพักผ่อนมากกว่า 7 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 6 – 7 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี ใช้เวลาพักผ่อนในการท่องเที่ยวอำเภอปาย มากกว่า 7 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.7 และ 83.3 ตามลำดับ รองลงมาคือ ใช้เวลาพักผ่อน 2 – 3 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 4 – 5 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 6 – 7 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 และ 57.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ บังกะโล รีสอร์ท ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเพื่อน ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักรีสอร์ทและบังกะโลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ เกสต์เฮาส์ ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเพื่อน ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.0 68.7 และ 66.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ หนังสือแนะนำเที่ยว อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เห็นว่าช่วงเวลาเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายนมีความเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.5 56.9 และ 66.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.8 76.8 และ 100.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง ไม่กลับมาอีกแล้ว ตามลำดับ (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักผ่อน	36	85.7	209	85.0	2	33.3	247	84.0
	ศึกษาวัฒนธรรม	1	2.4	10	4.1	0	0.0	11	3.7
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	1	2.4	13	5.3	3	50.0	17	5.8
	ประชุม / สัมมนา / ฟีลอบรม	0	0.0	2	0.8	0	0.0	2	0.7
	ติดต่อธุรกิจ	0	0.0	2	0.8	0	0.0	2	0.7
	อื่นๆ	4	9.5	10	4.1	1	16.7	15	5.1
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	34	81.0	187	76.0	3	50.0	224	76.2
	เคยมาแล้ว 2 - 3 ครั้ง	8	19.0	32	13.0	0	0.0	40	13.6
	เคยมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง	0	0.0	27	11.0	3	50.0	30	10.2
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาคนเดียว	11	26.2	98	39.8	2	33.3	111	37.8
	มากับครอบครัว	4	9.5	40	16.3	4	66.7	48	16.3
	มากับเพื่อน	27	64.3	106	43.1	0	0.0	133	45.2
	มากับบ.นำเที่ยว	0	0.0	2	0.8	0	0.0	2	0.7
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	3	7.1	24	9.8	2	33.3	29	9.9
	รถจักรยานยนต์	10	23.8	59	24.0	2	33.3	71	24.1
	รถโดยสารประจำทาง	24	57.1	142	57.7	1	16.7	167	56.8
	อื่นๆ	5	11.9	21	8.5	1	16.7	27	9.2
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ใช้พำนัก	1 วัน	2	4.8	13	5.3	0	0.0	15	5.1
	2-3 วัน	13	31.0	70	28.5	1	16.7	84	28.6
	4-5 วัน	11	26.2	54	22.0	0	0.0	65	22.1
	6-7 วัน	6	14.3	26	10.6	0	0.0	32	10.9
	มากกว่า 7 วัน	10	23.8	83	33.7	5	83.3	98	33.3
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ต	5	11.9	24	9.8	2	33.3	31	10.5
	เกสต์เฮาส์	28	66.7	142	57.7	1	16.7	171	58.2
	บังกะโล	8	19.0	63	25.6	2	33.3	73	24.8
	อื่นๆ	1	2.4	17	6.9	1	16.7	19	6.5
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	29	69.0	169	68.7	4	66.7	202	68.7
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	8	19.0	44	17.9	1	16.7	53	18.0
	จากวารสาร	0	0.0	4	1.6	0	0.0	4	1.4
	จากอินเทอร์เน็ต	2	4.8	18	7.3	0	0.0	20	6.8
	จากบริษัทนำเที่ยว	2	4.8	6	2.4	0	0.0	8	2.7
	อื่นๆ	1	2.4	5	2.0	1	16.7	7	2.4
รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0	
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม - มิถุนายน	25	59.5	140	56.9	4	66.7	169	57.5
	กรกฎาคม - ตุลาคม	8	19.0	25	10.2	0	0.0	33	11.2
	พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์	9	21.4	81	32.9	2	33.3	92	31.3
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	33	78.6	189	76.8	6	100.0	228	77.6
	ไม่แน่ใจ	7	16.7	57	23.2	0	0.0	64	21.8
	ไม่กลับมา	2	4.8	0	0.0	0	0.0	2	0.7
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

3) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามรายได้

เมื่อพิจารณาตามรายได้แล้วพบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.9 62.8 และ 87.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ ศึกษาวัฒนธรรม เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.8 67.4 และ 75.1 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายคนเดียวและมาเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคือ เดินทางมากับครอบครัว เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว ตามลำดับ กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายกับคนเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมาคือ เดินทางมากับเพื่อน เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ กลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว เดินทางมากับครอบครัว เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.5 65.1 และ 55.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว ยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้ ตามลำดับ

กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน ใช้เวลามาพำนักในการท่องเที่ยวอำเภอปาย มากกว่า 7 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 30.2 และ 34.1 ตามลำดับ รองลงมาคือ ใช้เวลาพำนัก 2–3 วัน ใช้เวลาพำนัก 4–5 วัน ใช้เวลาพำนัก 6–7 วัน ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.1 69.8 และ 56.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ บังกะโล รีสอร์ท ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.2 69.8 และ 68.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ หนังสือแนะนำเที่ยว อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เห็นว่าช่วงเวลาเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายนเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.1 39.5 และ 60.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.3 67.4 และ 80.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง ไม่กลับมาอีกแล้ว ตามลำดับ (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ ของการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	พักผ่อน	58	87.9	27	62.8	162	87.6	247	84.0
	ศึกษาวัฒนธรรม	1	1.5	7	16.3	3	1.6	11	3.7
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	1	1.5	4	9.3	12	6.5	17	5.8
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	0	0.0	1	2.3	1	0.5	2	0.7
	ติดต่อธุรกิจ	1	1.5	0	0.0	1	0.5	2	0.7
	อื่นๆ	5	7.6	4	9.3	6	3.2	15	5.1
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	56	84.8	29	67.4	139	75.1	224	76.2
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	6	9.1	10	23.3	24	13.0	40	13.6
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	4	6.1	4	9.3	22	11.9	30	10.2
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	28	42.4	19	44.2	64	34.6	111	37.8
	มากับครอบครัว	9	13.6	9	20.9	30	16.2	48	16.3
	มากับเพื่อน	28	42.4	15	34.9	90	48.6	133	45.2
	มากับบริษัทนำ เที่ยว	1	1.5	0	0.0	1	0.5	2	0.7
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
ยานพาหนะ ที่ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	10	15.2	4	9.3	15	8.1	29	9.9
	รถจักรยานยนต์	10	15.2	10	23.3	51	27.6	71	24.1
	รถโดยสารประจำ ทาง	36	54.5	28	65.1	103	55.7	167	56.8
	อื่นๆ	10	15.2	1	2.3	16	8.6	27	9.2
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่พำนักในการท่องเที่ยว	1 วัน	4	6.1	2	4.7	9	4.9	15	5.1
	2-3 วัน	16	24.2	12	27.9	56	30.3	84	28.6
	4-5 วัน	17	25.8	11	25.6	37	20.0	65	22.1
	6-7 วัน	7	10.6	5	11.6	20	10.8	32	10.9
	มากกว่า 7 วัน	22	33.3	13	30.2	63	34.1	98	33.3
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ต	8	12.1	5	11.6	18	9.7	31	10.5
	เกสต์เฮาส์	37	56.1	30	69.8	104	56.2	171	58.2
	บังกะโล	18	27.3	5	11.6	50	27.0	73	24.8
	อื่นๆ	3	4.5	3	7.0	13	7.0	19	6.5
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	45	68.2	30	69.8	127	68.6	202	68.7
	จากหนังสือพิมพ์	10	15.2	6	14.0	37	20.0	53	18.0
	จากวารสาร	3	4.5	0	0.0	1	0.5	4	1.4
	จากอินเทอร์เน็ต	7	10.6	5	11.6	8	4.3	20	6.8
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	4.7	6	3.2	8	2.7
	อื่นๆ	1	1.5	0	0.0	6	3.2	7	2.4
รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0	
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม - มิถุนายน	41	62.1	17	39.5	111	60.0	169	57.5
	กรกฎาคม - ตุลาคม	5	7.6	16	37.2	12	6.5	33	11.2
	พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์	20	30.3	10	23.3	62	33.5	92	31.3
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	51	77.3	29	67.4	148	80.0	228	77.6
	ไม่แน่ใจ	15	22.7	12	27.9	37	20.0	64	21.8
	ไม่กลับมา	0	0.0	2	4.7	0	0.0	2	0.7
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.2.4. กิจกรรมที่ชื่นชอบในการเดินทางมาท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 95 ราย ชื่นชอบกิจกรรมเที่ยวไปนั่งร้อน เป็นอันดับแรก และกิจกรรมเที่ยวน้ำตก ล่องแพยาง มนต์การวัดและพระธาตุ นั่งจิบกาแฟ ปั่นจักรยานชมเมือง นั่งชั่งชมไพร และกิจกรรมอื่นๆ เช่น นอนพักผ่อน ล่องแพไม้ไผ่ ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 294 ราย ชื่นชอบกิจกรรมเที่ยวน้ำตก เป็นอันดับแรก และกิจกรรมปั่นจักรยานชมเมือง เที่ยวไปนั่งร้อน ล่องแพยาง มนต์การวัดและพระธาตุ นั่งจิบกาแฟ นั่งชั่งชมไพร และกิจกรรมอื่นๆ เช่น เล่นดนตรี เรียนภาษา นวดแผนโบราณ ตามลำดับ(ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 กิจกรรมที่ชื่นชอบในการเดินทางมาท่องเที่ยว

กิจกรรมที่ชื่นชอบ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
ล่องแพยาง	5.08	3	4.59	4
เที่ยวไปนั่งร้อน	5.91	1	4.78	3
เที่ยวน้ำตก	5.32	2	5.84	1
นั่งชั่งชมไพร	4.17	7	4.19	7
มนต์การวัดและพระธาตุ	4.85	4	4.55	5

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

กิจกรรมที่ชื่นชอบ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
นั่งเล่นและดื่มกาแฟที่ร้าน	4.68	5	4.38	6
ปั่นจักรยานชมเมือง	4.62	6	4.84	2
อื่นๆ เช่น นวดแผนโบราณ นอนพักผ่อน	1.37	8	2.85	8

ที่มา: จากการศึกษา

4.2.5. แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวครั้งนี้

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย จะไปเที่ยวน้ำตกหมอแปง จำนวน 278 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.5 เพราะบริเวณรอบน้ำตกมีป่าขางร่มรื่นและมีชาวเขาเผ่ามูเซอแดงอาศัยอยู่ใกล้เคียงด้วย จะไปเที่ยวกองแลน(ปาย แคนยอน) เป็นจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.2 เพราะลักษณะพื้นที่เป็นหน้าผาสูง มีทิวทัศน์สวยงามแปลกตา จะไปเที่ยววัดน้ำฮู เป็นจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.8 เพราะมีระยะทางห่างจากตัวอำเภอปาย ไปทางทิศตะวันตกประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐานของเจ้าพ่ออุ่นเมือง ซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ พระเศียรส่วนบนกลวงเปิดได้ และมีน้ำขังอยู่ตลอดเวลา อายุประมาณ 500 ปี จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนท่าปาย เป็นจำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 เพราะบริเวณน้ำพุร้อนจะมีธารน้ำไหลตลอดปี มีค่ากำมะถันเจือปนน้อย ทำให้ไม่มีกลิ่นฉุนจากกำมะถันมาก และยังมีธารน้ำที่เป็นน้ำเย็นด้วย สายธารน้ำทั้งสองจึงไหลมาผสมกัน อุณหภูมิจึงอุ่นพอดี เหมาะกับการแช่น้ำหรืออาบน้ำ จะไปเที่ยวเจดีย์พระธาตุแม่เย็น เป็นจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.1 เพราะ เป็นเจดีย์ที่สร้างสมัยใดไม่ปรากฏ ไม่อาจทราบได้ ตั้งอยู่บริเวณเนินสูง และเมื่อขึ้นไปนมัสการองค์พระธาตุแม่เย็นจะมองเห็นทิวทัศน์ของอำเภอปาย ที่สำคัญเป็นจุดสังเกตของผู้โดยสารทางเครื่องบินว่าจุดนี้เป็นอำเภอปาย จะไปเที่ยววัดกลาง เป็นจำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.6 เพราะตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียงใต้ ภายในวัดมีองค์พระเจดีย์องค์ใหญ่ศิลปะไทยใหญ่แท้ มีเจดีย์ทรงมอญโดยรอบ เหนือฐานเจดีย์องค์ใหญ่ทำเป็นมณฑปยอดมงกุฎ จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนเมืองแปง เป็นจำนวน 110 รายคิดเป็นร้อยละ 28.3 ซึ่งห่างจากอำเภอปายประมาณ 7 กิโลเมตร อุณหภูมิของน้ำร้อนประมาณ 95 องศาเซลเซียสพุ่งขึ้นเป็นระยะ ๆ และไปเที่ยวสถานที่อื่นๆ เช่น หมู่บ้านชาวเขา หมู่บ้านยูนาน ปางช้าง จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนท่าปาย จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมาจะไปเที่ยววัดน้ำฮู จำนวน 67

ราย คิดเป็นร้อยละ 70.5 ถัดมาจะไปเที่ยวเจดีย์พระธาตุแม่เย็น จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.2 จะไปเที่ยวน้ำตกหมอแปง จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.1 จะไปเที่ยววัดกลาง จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.3 จะไปเที่ยวกงแลน(ปาย แคนยอน) จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.6 จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนเมืองแปง จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.9 และไปเที่ยวสถานที่อื่นๆ เช่น หมู่บ้านชาวเขา หมู่บ้านยูนาน ปางช้าง สะพานประวัติศาสตร์จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.9 ตามลำดับ

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวน้ำตกหมอแปง จำนวน 220 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.8 รองลงมาจะไปเที่ยวกงแลน(ปาย แคนยอน) จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.2 ถัดมาจะไปเที่ยววัดน้ำฮู จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.2 จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนท่าปาย จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.5 จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนเมืองแปง จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.2 จะไปเที่ยววัดกลาง จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.1 จะไปเที่ยวเจดีย์พระธาตุแม่เย็น จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.1 และไปเที่ยวสถานที่อื่นๆ เช่นหมู่บ้านชาวเขา หมู่บ้านยูนาน ปางช้าง จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวครั้งนี้

แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไป ท่องเที่ยว	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้ำตกหมอแปง	58	61.1	220	74.8	278	71.5
กงแลน (ปาย แคนยอน)	37	38.6	127	43.2	164	42.2
วัดน้ำฮู	67	70.5	80	27.2	147	37.8
โป่งน้ำร้อนท่าปาย	71	74.7	75	25.5	146	37.5
เจดีย์พระธาตุแม่เย็น	60	63.2	65	22.1	125	32.1
วัดกลาง	44	46.3	71	24.1	115	29.6
โป่งน้ำร้อนเมืองแปง	36	37.9	74	25.2	110	28.3
อื่นๆ	18	18.9	48	16.3	66	17.0

ที่มา: จากการศึกษา

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.2.6. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 95 ราย มีค่าใช้จ่ายรวมโดยเฉลี่ยเป็นเงินจำนวน 2,194.9 บาท โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเงินจำนวน 510.8 บาท ค่าใช้จ่ายในค่าอาหารและเครื่องดื่มเป็นเงินจำนวน 597.7 บาท ค่าใช้จ่ายด้านที่พักเป็นเงินจำนวน 275.3 บาท ค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึกเป็นเงินจำนวน 284.8 บาท ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเงินจำนวน 526.3 บาท

สำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน 294 ราย มีค่าใช้จ่ายรวมโดยเฉลี่ยเป็นเงินจำนวน 1,359.1 บาท โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเงินจำนวน 224.1 บาท ค่าใช้จ่ายในค่าอาหารและเครื่องดื่มเป็นเงินจำนวน 447.6 บาท ค่าใช้จ่ายด้านที่พักเป็นเงินจำนวน 264.9 บาท ค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึกเป็นเงินจำนวน 95.3 บาท ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเงินจำนวน 327.2 บาท (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอำเภอปาย

ค่าใช้จ่าย (เฉลี่ยต่อวัน)	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
การเดินทาง (บาท)	510.8	224.1
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (บาท)	597.7	447.6
ด้านที่พัก (บาท)	275.3	264.9
การซื้อของที่ระลึก (บาท)	284.8	95.3
การทำกิจกรรมการท่องเที่ยว (บาท)	526.3	327.2
ค่าใช้จ่ายรวม (บาท)	2,194.9	1,359.1

ที่มา: การศึกษา

4.3. ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

การศึกษาปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 7 ปัจจัยหลัก ดังนี้คือ

4.3.1. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว แบ่งเป็น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ค่าและสมเหตุสมผล ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปายมีราคาที่แน่นอน

4.3.2. ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว แบ่งเป็น สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวมีความสะอาด สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมีความแตกต่างจากที่อื่นๆ สถานที่ท่องเที่ยวมีความเงียบสงบเหมาะแก่การพักผ่อน

4.3.3. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น อำเภอปายมีไฟฟ้าและน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ อำเภอปายมีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พักและแหล่งท่องเที่ยว อำเภอปายมีห้องพักรหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

4.3.4. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ แบ่งเป็น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์

4.3.5. ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แบ่งเป็น อำเภอปายมีความปลอดภัยในทรัพย์สิน อำเภอปายมีความปลอดภัยในชีวิต

4.3.6. ปัจจัยด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย แบ่งเป็น นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นักท่องเที่ยวชื่นชอบในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมา

4.3.7. ปัจจัยด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว แบ่งเป็น ผู้ประกอบการและพนักงานมีการให้บริการเป็นอย่างดี ผู้ประกอบการและพนักงานมีความชำนาญในการให้บริการ ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี

ในที่นี้ให้นักท่องเที่ยวตอบคำถามว่าปัจจัยต่างๆเหล่านี้ มีผลต่อการเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายหรือไม่ และให้คะแนนดังนี้คือ ผู้ที่ตอบว่ามีผลให้คะแนน 1 คะแนน ผู้ที่ตอบว่าไม่มีผลให้ 0 คะแนน จากนั้นจะนำเอาคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้คือ

4.3.1. ภาพรวมของปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.59 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 ด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 และด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27 ตามลำดับ

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 ด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 ด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 และด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39 ตามลำดับ

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.60 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 และด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.23 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย

ปัจจัย	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
1. ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	0.45	4	0.27	4	0.32	5
1.1. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป อำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล	0.51		0.32		0.37	
1.2. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ อำเภอปาย มีราคาที่น่าพอใจ	0.38		0.22		0.26	
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	0.48	3	0.51	2	0.51	3
2.1. สถานที่ท่องเที่ยวมีความ สวยงามทางธรรมชาติ	0.64		0.54		0.57	
2.2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความ สะอาด	0.36		0.38		0.38	
2.3. สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์ เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ	0.42		0.49		0.47	
2.4. สถานที่ท่องเที่ยว มีความ เงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน	0.48		0.63		0.60	
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้น พื้นฐาน	0.50	2	0.24	5	0.30	6
3.1. อ.ปาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ	0.48		0.28		0.33	
3.2. อ.ปาย มีถนนที่ได้มาตรฐาน เข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว	0.58		0.21		0.30	
3.3. อ.ปาย มีห้องพักพอเพียงต่อ ความต้องการของนักท่องเที่ยว	0.55		0.31		0.37	
3.4. อ.ปาย มีระบบการสื่อสาร และโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ	0.38		0.15		0.20	
4. ด้านการประชาสัมพันธ์	0.42	5	0.23	6	0.27	7
4.1. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	0.42		0.25		0.29	
4.2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์	0.42		0.20		0.25	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัย	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	0.55	1	0.60	1	0.59	1
5.1. อ.ปาย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	0.54		0.61		0.59	
5.2. อ.ปาย มีความปลอดภัยในชีวิต	0.56		0.58		0.58	
6. ด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย	0.55	1	0.60	1	0.58	2
6.1. นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	0.74		0.70		0.71	
6.2. นักท่องเที่ยวชื่นชอบในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	0.55		0.65		0.62	
6.3. นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา	0.37		0.44		0.42	
7. ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว	0.39	6	0.32	3	0.34	4
7.1. ผู้ประกอบการและพนักงานมีการให้บริการเป็นอย่างดี	0.33		0.31		0.31	
7.2. ผู้ประกอบการและพนักงานมีความชำนาญในการให้บริการ	0.37		0.26		0.29	
7.3. ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	0.39		0.24		0.28	
7.4. ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี	0.46		0.48		0.48	

ที่มา: จากการคำนวณ

4.3.2. การทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำแนกตามกลุ่มอายุ อาชีพ รายได้

ในการทดสอบปัจจัยต่างๆ กับกลุ่มเพศ อายุ รายได้ จำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่ง
ผลจากการศึกษามีดังนี้คือ

1) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

1.1) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปายต่ำและสมเหตุสมผล จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่
คำนวณได้คือ 2.534 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม
เพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.447 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2
จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอ
ปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่
คำนวณได้เท่ากับ 1.114 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม
อายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.750 ซึ่งน้อยกว่าค่า
 χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและ
สมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่
คำนวณได้เท่ากับ 0.135 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม
รายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.762 ซึ่งน้อยกว่า
ค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำ
และสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอป่าต๋ำและสมเหตุสมผล

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอป่าต๋ำและสมเหตุสมผล		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	23	15	38	2.534 (0.111)
		หญิง	25	32	57	
		รวม	48	47	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	52	94	146	1.447 (0.229)
		หญิง	43	105	148	
		รวม	95	199	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	1.144 (0.564)
		21 - 50 ปี	43	44	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	48	47	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	0.750 (0.687)
		21 - 50 ปี	81	165	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	95	199	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	24	25	49	0.135 (0.935)
		15,001-30,000 บาท	17	15	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	48	47	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	24	42	66	4.762 (0.092)
		15,001-30,000 บาท	19	24	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	52	133	185	
		รวม	95	199	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

1.2) พิจารณาตามกลุ่มค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปายมีราคาที่แน่นอน จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.067 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.586 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.930 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.256 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.054 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าการกำหนดราคาต่างๆที่แน่นอนของธุรกิจท่องเที่ยวมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.183 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่เหมาะสม

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่เหมาะสม		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	15	23	38	0.067 (0.796)
		หญิง	21	36	57	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	38	108	146	2.596 (0.108)
		หญิง	27	121	148	
		รวม	65	229	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	2.930 (0.231)
		21 - 50 ปี	31	56	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	12	30	42	1.256 (0.534)
		21 - 50 ปี	52	194	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	65	229	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	35	49	6.054 (0.048)*
		15,001-30,000 บาท	13	19	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	9	5	14	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15	51	66	5.183 (0.075)
		15,001-30,000 บาท	15	28	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	35	150	185	
		รวม	65	229	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2) ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว

2.1) สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.069 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.753 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.152 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.066 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.126 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	25	13	38	0.069 (0.793)
		หญิง	36	21	57	
		รวม	61	34	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	79	67	146	0.000 (0.992)
		หญิง	80	68	148	
		รวม	159	135	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	5	2	7	0.753 (0.686)
		21 - 50 ปี	55	32	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	61	34	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	22	20	42	1.152 (0.562)
		21 - 50 ปี	135	111	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	159	135	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	32	17	49	0.066 (0.967)
		15,001-30,000 บาท	20	12	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	9	5	14	
		รวม	61	34	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	39	27	66	7.126 (0.028)*
		15,001-30,000 บาท	30	13	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	90	95	185	
		รวม	159	135	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2.2) สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด จำแนก เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.374 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.671 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.411 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.187 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.477 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.320 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	15	23	38	0.374 (0.541)
		หญิง	19	38	57	
		รวม	34	61	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	61	85	146	1.671 (0.196)
		หญิง	51	97	148	
		รวม	112	182	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	3.411 (0.182)
		21 - 50 ปี	29	58	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	34	61	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	15	27	42	2.187 (0.335)
		21 - 50 ปี	93	153	246	
		มากกว่า 50 ปี	4	2	6	
		รวม	112	182	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	30	49	0.477 (0.788)
		15,001-30,000 บาท	10	22	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	5	9	14	
		รวม	34	61	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	26	40	66	1.320 (0.517)
		15,001-30,000 บาท	13	30	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	73	112	185	
		รวม	112	182	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2.3) สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.879 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.907 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.656 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.438 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.381 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างจากที่อื่นๆ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	20	18	38	2.879 (0.090)
		หญิง	20	37	57	
		รวม	40	55	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	72	74	146	0.013 (0.909)
		หญิง	72	76	148	
		รวม	144	150	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	1.907 (0.385)
		21 - 50 ปี	37	50	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	40	55	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	20	22	42	0.656 (0.720)
		21 - 50 ปี	122	124	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	144	150	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	22	27	49	0.438 (0.803)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	40	55	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	37	29	66	3.381 (0.184)
		15,001-30,000 บาท	24	19	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	83	102	185	
		รวม	144	150	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2.4) สถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 3.716 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.156 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.205 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.124 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.337 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.186 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 สถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยว มีความ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			เจ็บสงบ	เหมาะแก่การ		
			พักผ่อน			
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	23	15	38	3.716 (0.054)
		หญิง	23	34	57	
		รวม	46	49	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	94	52	146	0.156 (0.693)
		หญิง	92	56	148	
		รวม	186	108	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.205 (0.332)
		21 - 50 ปี	43	44	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	46	49	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	23	19	42	4.124 (0.127)
		21 - 50 ปี	161	85	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	186	108	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	25	24	49	0.337 (0.845)
		15,001-30,000 บาท	15	17	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	46	49	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	44	22	66	2.186 (0.335)
		15,001-30,000 บาท	23	20	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	119	66	185	
		รวม	186	108	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกขั้นพื้นฐาน

3.1) อำเภอบาย มีไฟฟ้าและน้ำประปาเพียงพอกับความต้องการ จำแนกตาม เพศ

อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.520 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.337 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.170 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.418 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.047 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 อําเภอบาย มีไฟฟ้า และนํ้าประปา เพียงพอกับความต้องการ

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อําเภอบาย มีไฟฟ้า และ นํ้าประปา เพียงพอกับ ความต้องการ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	18	20	38	0.028 (0.867)
		หญิง	28	29	57	
		รวม	46	49	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	44	102	146	0.520 (0.471)
		หญิง	39	109	148	
		รวม	83	211	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	1.337 (0.513)
		21 - 50 ปี	41	46	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	46	49	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	11	31	42	0.170 (0.919)
		21 - 50 ปี	70	176	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	83	211	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	27	22	49	2.418 (0.299)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	46	49	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	16	50	66	1.047 (0.592)
		15,001-30,000 บาท	11	32	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	56	129	185	
		รวม	83	211	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3.2) อำเภอยาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอยาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอยาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.342 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอยาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.354 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอยาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.276 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอยาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.058 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอยาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 อำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	22	16	38	0.000 (1.000)
		หญิง	33	24	57	
		รวม	55	40	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	30	116	146	0.007 (0.933)
		หญิง	31	117	148	
		รวม	61	233	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	5	2	7	1.342 (0.511)
		21 - 50 ปี	49	38	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	55	40	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	11	31	42	2.354 (0.308)
		21 - 50 ปี	50	196	246	
		มากกว่า 50 ปี	0	6	6	
		รวม	61	233	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	30	19	49	1.276 (0.528)
		15,001-30,000 บาท	16	16	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	9	5	14	
		รวม	55	40	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	13	53	66	0.058 (0.972)
		15,001-30,000 บาท	9	34	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	39	146	185	
		รวม	61	233	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3.3)อำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของ นักท่องเที่ยว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.255 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.700 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.849 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.078 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.483 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 อำเภอปาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อำเภอปาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	22	16	38	0.255 (0.614)
		หญิง	30	27	57	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	48	98	146	0.700 (0.403)
		หญิง	42	106	148	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.849 (0.241)
		21 - 50 ปี	49	38	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	0.025 (0.988)
		21 - 50 ปี	75	171	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	27	22	49	1.078 (0.583)
		15,001-30,000 บาท	19	13	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	22	44	66	0.483 (0.785)
		15,001-30,000 บาท	14	29	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	54	131	185	
		รวม	90	204	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3.4) อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.365 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 8.146 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศชายเห็นว่าการอำเภอปายมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ มีผลมากกว่าเพศหญิง

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.758 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.410 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.206 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าการมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.166 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	13	25	38	0.365 (0.546)
		หญิง	23	34	57	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	30	116	146	8.146 (0.004)*
		หญิง	13	135	148	
		รวม	43	251	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.758 (0.415)
		21 - 50 ปี	32	55	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	5	37	42	1.410 (0.494)
		21 - 50 ปี	38	208	246	
		มากกว่า 50 ปี	0	6	6	
		รวม	43	251	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	6.206 (0.045)*
		15,001-30,000 บาท	7	25	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	8	6	14	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	13	53	66	2.166 (0.336)
		15,001-30,000 บาท	7	36	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	23	162	185	
		รวม	43	251	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

4) ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

4.1) หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.720 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.992 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.395 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.297 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.648 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.105 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		หน่วยงานต่างๆมีการ ประชาสัมพันธ์อย่าง ต่อเนื่อง		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	14	24	38	0.720 (0.396)
		หญิง	26	31	57	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	42	104	146	1.992 (0.158)
		หญิง	32	116	148	
		รวม	74	220	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.395 (0.498)
		21 - 50 ปี	36	51	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	10	32	42	0.297 (0.862)
		21 - 50 ปี	63	183	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	74	220	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	0.648 (0.723)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	18	48	66	1.105 (0.576)
		15,001-30,000 บาท	13	30	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	43	142	185	
		รวม	74	220	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

4.2) หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.879 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.514 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.395 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.339 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.072 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.443 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		หน่วยงานต่างๆมีการ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ออนไลน์		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	12	26	38	2.879 (0.090)
		หญิง	28	29	57	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	33	113	146	1.514 (0.219)
		หญิง	25	123	148	
		รวม	58	236	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.395 (0.498)
		21 - 50 ปี	36	51	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	7	35	42	0.339 (0.844)
		21 - 50 ปี	50	196	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	58	236	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	20	29	49	0.072 (0.965)
		15,001-30,000 บาท	14	18	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	18	48	66	3.443 (0.179)
		15,001-30,000 บาท	9	34	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	31	154	185	
		รวม	58	236	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

5) ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

5.1) การที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.039 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.110 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.716 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.661 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.269 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	17	21	28	2.039 (0.153)
		หญิง	34	23	57	
		รวม	51	44	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	88	58	146	0.110 (0.740)
		หญิง	92	56	148	
		รวม	180	114	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.716 (0.257)
		21 - 50 ปี	48	39	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	51	44	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	21	21	42	3.661 (0.160)
		21 - 50 ปี	154	92	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	180	114	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	29	20	49	1.269 (0.530)
		15,001-30,000 บาท	15	17	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	51	44	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	41	25	66	0.034 (0.983)
		15,001-30,000 บาท	26	17	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	113	72	185	
		รวม	180	114	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

5.2) การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 4.808 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศหญิงเห็นว่าอำเภอป่ายมีความปลอดภัยในชีวิตมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 3.506 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.995 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.762 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.139 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.410 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่อำเภอป่าย มีความ ปลอดภัยในชีวิต		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	16	22	38	4.808 (0.028)*
		หญิง	37	20	57	
		รวม	53	42	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	77	69	146	3.506 (0.061)
		หญิง	94	54	148	
		รวม	171	123	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.995 (0.224)
		21 - 50 ปี	50	37	47	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	53	42	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	23	19	42	1.762 (0.414)
		21 - 50 ปี	143	103	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	171	123	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	28	21	49	0.139 (0.933)
		15,001-30,000 บาท	17	15	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	8	6	14	
		รวม	53	42	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	45	21	66	4.410 (0.110)
		15,001-30,000 บาท	21	22	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	105	80	185	
		รวม	171	123	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

6) ปัจจัยด้านความขึ้นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย

6.1) การที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำแนกตาม เพศ

อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.226 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.706 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.323 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.577 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.486 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าความขึ้นชอบในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.094 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 การที่นักท่องเที่ยวยื่นขอการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่นักท่องเที่ยวยื่นขอ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ			
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	27	11	38	0.226 (0.634)
		หญิง	43	14	57	
		รวม	70	25	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	99	47	146	0.706 (0.401)
		หญิง	107	41	148	
		รวม	206	88	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	6	1	7	3.323 (0.190)
		21 - 50 ปี	64	23	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	70	25	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	30	12	42	0.577 (0.749)
		21 - 50 ปี	171	75	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	206	88	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	40	9	49	8.486 (0.014)*
		15,001-30,000 บาท	24	8	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	70	25	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	45	21	66	1.094 (0.579)
		15,001-30,000 บาท	33	10	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	128	57	185	
		รวม	206	88	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

6.2) การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.113 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.330 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.696 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.938 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.034 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.414 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบ ในวิธีการดำเนินชีวิตของ คนในท้องถิ่น		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	20	18	38	0.113 (0.736)
		หญิง	32	25	57	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	92	54	146	0.330 (0.566)
		หญิง	98	50	148	
		รวม	190	104	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.696 (0.428)
		21 - 50 ปี	49	38	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	27	15	42	0.938 (0.626)
		21 - 50 ปี	158	88	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	190	104	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	31	18	49	3.034 (0.219)
		15,001-30,000 บาท	15	17	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	39	27	66	1.414 (0.493)
		15,001-30,000 บาท	27	16	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	124	61	185	
		รวม	190	104	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

6.3) การที่นักท่องเที่ยวยุโรปที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.696 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 7.238 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศชายเห็นว่าความชื่นชอบในการศึกษาประวัติศาสตร์ มีผลมากกว่าเพศหญิง

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.833 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.046 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.604 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.298 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33 การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	11	27	38	1.696 (0.193)
		หญิง	24	33	57	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	75	71	146	7.238 (0.007)*
		หญิง	53	95	148	
		รวม	128	166	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	0.833 (0.659)
		21 - 50 ปี	33	54	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	17	25	42	4.046 (0.132)
		21 - 50 ปี	106	140	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	128	166	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	1.604 (0.449)
		15,001-30,000 บาท	10	22	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	4	10	14	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	29	37	66	1.298 (0.523)
		15,001-30,000 บาท	22	21	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	77	108	185	
		รวม	128	166	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7) ปัจจัยด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว

7.1) การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.306 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.006 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.825 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.776 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.202 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.052 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34 การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	9	29	38	2.306 (0.129)
		หญิง	22	35	57	
		รวม	31	64	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	45	101	146	0.006 (0.938)
		หญิง	45	103	148	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	0.825 (0.662)
		21 - 50 ปี	28	59	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	31	64	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	3.776 (0.151)
		21 - 50 ปี	73	173	246	
		มากกว่า 50 ปี	4	2	6	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	18	31	49	1.202 (0.548)
		15,001-30,000 บาท	10	22	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	3	11	14	
		รวม	31	64	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	47	66	1.052 (0.591)
		15,001-30,000 บาท	16	27	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	55	130	185	
		รวม	90	204	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7.2) การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.188 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 5.403 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศชายเห็นว่า ความชำนาญในการให้บริการของกิจการและพนักงานธุรกิจท่องเที่ยวมีผลมากกว่าเพศหญิง

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.878 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.775 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.815 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.428 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่

4.35)

ตารางที่ 4.35 การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	15	23	38	0.188 (0.664)
		หญิง	20	37	57	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	47	99	146	5.403 (0.020)*
		หญิง	30	118	148	
		รวม	77	217	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.878 (0.391)
		21 - 50 ปี	31	56	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	0.775 (0.679)
		21 - 50 ปี	62	184	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	77	217	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	1.815 (0.404)
		15,001-30,000 บาท	9	23	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	5	9	14	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	47	66	0.429 (0.807)
		15,001-30,000 บาท	10	33	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	48	137	185	
		รวม	77	217	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7.3) การที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.598 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.371 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.650 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.611 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.925 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.007 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36 การที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดี		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	13	25	38	0.598 (0.439)
		หญิง	24	33	57	
		รวม	37	58	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	38	108	146	0.371 (0.543)
		หญิง	34	114	148	
		รวม	72	222	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.650 (0.438)
		21 - 50 ปี	33	54	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	37	58	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	12	30	42	0.611 (0.737)
		21 - 50 ปี	59	187	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	72	222	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	23	26	49	4.925 (0.085)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	2	12	14	
		รวม	37	58	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	47	66	1.007 (0.605)
		15,001-30,000 บาท	11	32	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	42	143	185	
		รวม	72	222	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7.4) การที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 3.733 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.345 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.197 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.913 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.778 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.232 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37 การที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและ พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	13	25	38	3.733 (0.053)
		หญิง	31	26	57	
		รวม	44	51	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	68	78	146	0.345 (0.557)
		หญิง	74	74	148	
		รวม	142	152	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	1.197 (0.550)
		21 - 50 ปี	40	47	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	44	51	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	21	21	42	0.913 (0.634)
		21 - 50 ปี	117	129	246	
		มากกว่า 50 ปี	4	2	6	
		รวม	142	152	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	28	21	49	4.778 (0.092)
		15,001-30,000 บาท	11	21	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	5	9	14	
		รวม	44	51	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	38	28	66	3.232 (0.199)
		15,001-30,000 บาท	18	25	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	86	99	185	
		รวม	142	152	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	เพศ		อายุ		รายได้	
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
2.4. สถานที่ท่องเที่ยว มีความเงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน						
3.1. อ.ปาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.2. อ.ปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.3. อ.ปาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.4. อ.ปาย มีระบบการสื่อสาร และโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง
4. ด้านการประชาสัมพันธ์						
4.1. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
4.2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						
5.1. อ.ปาย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
5.2. อ.ปาย มีความปลอดภัยในชีวิต	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
6. ด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น						
6.1. นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	เพศ		อายุ		รายได้	
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
6.2. นักท่องเที่ยวชื่นชอบในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
6.3. นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7. ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว						
7.1. ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7.2. ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7.3. ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7.4. ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

ที่มา : จากการศึกษาและการคำนวณ

4.4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

การศึกษาคความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ 8 ด้านดังนี้ คือ สถานที่ท่องเที่ยว การให้บริการของสถานที่พัก การให้บริการของร้านอาหาร การให้บริการของร้านขายของที่ระลึก การประชาสัมพันธ์ อรรถาศัยของคนในท้องถิ่น สิ่งอำนวยความสะดวก ความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยทำการสอบถามในหัวข้อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จากการศึกษาพบว่า

4.4.1. นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 95 ราย มีความพึงพอใจในด้านอรรถาศัยของคนในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมามีความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยว และด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามลำดับ โดยผลการศึกษาแต่ละด้านมีดังนี้

1) ความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสวยงาม และเป็นธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.32 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของสถานที่พักของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.42 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณที่พัก นำเข้าพักอาศัย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.49 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องจำนวนห้องพักมีอย่างพอเพียง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.52 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของห้องพัก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการเดินทางมายังที่พักมีความสะดวก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.35 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านอาหารของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.40 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.39 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความสะอาดของอาหาร และเครื่องดื่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.49 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสภาพโดยรวมของร้านอาหาร มีความร่มรื่น เย็นสบาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.58 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องรสชาติของอาหาร และเครื่องดื่ม มีรสชาติที่ถูกปาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.32 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องราคาอาหาร และเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.20 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องราคาสินค้ามีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.13 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสินค้ามีให้เลือกสรร อย่างหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.18 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องเจ้าของร้านมีความเอาใจใส่ คอยดูแลให้ความแนะนำ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

5) ความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.28 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องมีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.28 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

6) ความพึงพอใจด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.56 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความเป็นเอง เรียบง่าย ของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความมีน้ำใจของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 อยู่ในเกณฑ์มาก

7) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการมีน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ใช้อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องถนนหนทางที่มีอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

8) ความพึงพอใจด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4.4.2. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 294 ราย มีความพึงพอใจในด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมามีความพึงพอใจในด้านอธรราศัยของคนในท้องถิ่น และด้านการให้บริการของร้านอาหาร ตามลำดับ โดยผลการศึกษาดังนี้

1) ความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความสวยงาม และเป็นธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.35 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของสถานที่พักของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.33 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณที่พัก นำเข้าที่พักอาศัย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.53 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องจำนวนห้องพักรวมอย่างพอเพียง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.52 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของห้องพัก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องการเดินทางมายังที่พักมีความสะดวก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.37 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านอาหารของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.49 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.30 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความสะอาดของอาหาร และเครื่องดื่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.54 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องสภาพโดยรวมของร้านอาหาร มีความร่มรื่น เย็นสบาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องรสชาติของอาหาร และเครื่องดื่ม มีรสชาติที่ถูกปาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.58 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องราคาอาหาร และเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.48 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องราคาสินค้ามีความเหมาะสม มี

ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.11 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสินค้ามีให้เลือกสรร อย่างหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.13 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องเจ้าของร้านมีความเอาใจใส่ คอยดูแลให้ความแนะนำ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.21 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

5) ความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.24 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องมีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.24 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

6) ความพึงพอใจด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.61 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความเป็นเอง เรียบง่าย ของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.56 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความมีน้ำใจของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.65 อยู่ในเกณฑ์มาก

7) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.40 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการมีน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ใช้อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องถนนหนทางที่มีอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.38 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

8) ความพึงพอใจด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.63 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.63 อยู่ในเกณฑ์มาก (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอป่า

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	2.51	มาก	2.47	ปานกลาง
ความสวยงาม และเป็นธรรมชาติ	2.78	มาก	2.78	มาก
ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	2.32	ปานกลาง	2.35	ปานกลาง
อัตราค่าบริการมีความเหมาะสม	2.44	ปานกลาง	2.29	ปานกลาง
ด้านการให้บริการของสถานที่พัก	2.42	ปานกลาง	2.45	ปานกลาง
การให้บริการของพนักงาน	2.29	ปานกลาง	2.33	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณที่พัก นำพัก	2.49	ปานกลาง	2.53	มาก
จำนวนห้องพักมีอย่างพอเพียง	2.52	มาก	2.52	มาก

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ความสะอาดของห้องพัก	2.46	ปานกลาง	2.41	ปานกลาง
อัตราค่าบริการมีความเหมาะสม	2.41	ปานกลาง	2.55	มาก
การเดินทางมายังที่พักมีความสะดวก	2.35	ปานกลาง	2.37	ปานกลาง
ด้านการให้บริการของร้านอาหาร	2.40	ปานกลาง	2.49	ปานกลาง
การให้บริการของพนักงาน	2.39	ปานกลาง	2.30	ปานกลาง
ความสะอาดของอาหาร และเครื่องดื่ม	2.49	ปานกลาง	2.54	มาก
สภาพโดยรวมของร้านอาหาร มีความร่มรื่น เย็นสบาย	2.58	มาก	2.55	มาก
รสชาติของอาหาร เป็นที่ถูกต้อง	2.32	ปานกลาง	2.58	มาก
ราคาอาหาร และเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม	2.20	ปานกลาง	2.48	ปานกลาง
ด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึก	2.15	ปานกลาง	2.15	ปานกลาง
ราคาสินค้ามีความเหมาะสม	2.11	ปานกลาง	2.11	ปานกลาง
สินค้ามีให้เลือกสรร อย่างหลากหลาย	2.18	ปานกลาง	2.13	ปานกลาง
เจ้าของร้านมีความเอาใจใส่ อย่างทั่วถึง	2.15	ปานกลาง	2.21	ปานกลาง
ด้านการประชาสัมพันธ์	2.28	ปานกลาง	2.24	ปานกลาง
มีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง	2.28	ปานกลาง	2.24	ปานกลาง
ด้านอัยาศัยของคนในท้องถิ่น	2.56	มาก	2.61	มาก
ความเป็นเอง เรียบง่าย ของคนในท้องถิ่น	2.55	มาก	2.56	มาก
ความมีน้ำใจของคนในท้องถิ่น	2.56	มาก	2.65	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.46	ปานกลาง	2.40	ปานกลาง
การมีน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ใช้อย่างทั่วถึง	2.45	ปานกลาง	2.41	ปานกลาง
ถนนหนทางที่มีอย่างทั่วถึง	2.46	ปานกลาง	2.38	ปานกลาง
ด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.47	ปานกลาง	2.63	มาก
ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.47	ปานกลาง	2.63	มาก

ที่มา: จากการศึกษา

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย และวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมถึงศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ด้วย โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 389 ราย โดยแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

5.1. สรุปผลการศึกษา

ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 389 ราย พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี สถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษา มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 30,000 บาทขึ้นไป

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 95 ราย พบว่า โดยข้อมูลทั่วไปแล้วนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี สถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยส่วนใหญ่เดินทางมาครั้งเป็นครั้งแรก และมากับเพื่อนมากที่สุด ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถยนต์ส่วนตัว ศึกษาข้อมูลต่างๆ ของอำเภอปายจากเพื่อน ส่วนใหญ่พักที่เกสท์เฮาส์ โดยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยประมาณ 2 – 3 วัน ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ในอนาคตจะต้องกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอย่างแน่นอน แหล่งท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวมากที่สุดคือ โป่งน้ำร้อนท่าปาย โดยกิจกรรมที่ชื่นชอบคือการเที่ยวโป่งน้ำร้อน โดยมีค่าใช้จ่ายรวมต่อวันประมาณ 2,194.90 บาท

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อจำแนกตามเพศแล้วพบว่า เพศชายและเพศหญิงเห็นว่าวัตถุประสงค์การเดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยมากันเป็นครั้งแรกพร้อมกับเพื่อน ศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อน โดยใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยว 2 – 3 วัน ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่

การท่องเที่ยวช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ และโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอีกเหมือนกันทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนยานพาหนะที่ใช้มาอำเภอปายเพศชายส่วนใหญ่มาด้วยรถยนต์ส่วนตัวและเพศหญิงมาด้วยรถยนต์ส่วนตัวและรถโดยสารประจำทาง รูปแบบที่พักที่เพศชายส่วนใหญ่เลือกพักคือ เกสต์เฮาส์ และเพศหญิงส่วนใหญ่เลือกพักรีสอร์ท

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อจำแนกตามอายุแล้วพบว่า กลุ่มอายุทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอีกเหมือนกันทั้ง 3 กลุ่มอายุ ส่วนกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี เคยมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี มากันเป็นครั้งแรก และกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปี เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง ยานพาหนะที่ใช้มาอำเภอปายกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มาด้วยรถจักรยานยนต์และรถโดยสารประจำทาง กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี มาด้วยรถยนต์ส่วนตัว และกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปี มาด้วยรถโดยสารประจำทาง ส่วนใหญ่กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาด้วยเพื่อนเหมือนกัน และกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปี เดินทางมากับครอบครัว กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี ได้รับข้อมูลต่างๆ ของอำเภอปายมาจากอินเทอร์เน็ต รูปแบบที่พักที่เลือกพักของกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี คือ เกสต์เฮาส์ และกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปี ส่วนใหญ่เลือกพักรีสอร์ท โดยใช้เวลานักในการท่องเที่ยวของกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี คือ 4 – 5 วัน กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี คือ 2 – 3 วัน และกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปี คือ 1 วัน ช่วงเวลาที่เห็นว่าเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวของกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ และกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปี อยู่ในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อจำแนกตามรายได้แล้วพบว่า กลุ่มรายได้ทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยมากันเป็นครั้งแรกพร้อมกับเพื่อน ศึกษาข้อมูลต่างๆ มาจากเพื่อน โดยใช้เวลานักในการท่องเที่ยว 2 – 3 วัน ช่วงเวลาที่เห็นว่าเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ และโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอีกเหมือนกันทั้ง 3 กลุ่มรายได้ ส่วนยานพาหนะที่ใช้มาอำเภอปายของกลุ่มรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือนมาด้วยรถโดยสารประจำทาง กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือนและกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือนมาด้วยรถยนต์ส่วนตัว รูปแบบที่พักที่กลุ่มรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือนเลือกมาพักคือ เกสต์เฮาส์ กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือนและกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเลือกมาพักคือ รีสอร์ท

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยค่าความมีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

และด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย เมื่อทดสอบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆแล้วพบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันด้านความคิดเห็นตามเพศ ได้แก่ อำเภอปายมีความปลอดภัยในชีวิต โดยเพศหญิงเห็นว่ามีความปลอดภัยในชีวิตมีผลต่อการท่องเที่ยวในอำเภอปายมากกว่าเพศชาย ส่วนปัจจัยที่มีความแตกต่างด้านความคิดเห็นในตามรายได้ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปายมีราคาที่เหมาะสม อำเภอปายมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าการกำหนดราคาที่เหมาะสมและการมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าความชื่นชอบในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

เมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย สรุปได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เห็นว่ามีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์มากคือ ด้านอรรถาธิบายของคนท้องถิ่น ด้านความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสถานที่ท่องเที่ยว และที่เห็นว่ามีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ ด้านความรู้ลึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการให้บริการของสถานที่พัก ด้านการให้บริการของร้านอาหาร ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึก

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 294 ราย พบว่าโดยข้อมูลทั่วไปแล้วนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี สถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษา มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 30,000 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรก และมากับเพื่อน ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถโดยสารประจำทาง ศึกษาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับอำเภอปายจากเพื่อน ส่วนใหญ่เข้าพักที่เกสท์เฮาส์ โดยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยมากกว่า 7 วัน ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน ในอนาคตจะต้องกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอย่างแน่นอน แหล่งท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวมากที่สุดคือน้ำตกหมอบเป่ง โดยกิจกรรมที่ชื่นชอบคือการเที่ยวน้ำตก โดยมีค่าใช้จ่ายรวมต่อวันประมาณ 1,359.10 บาท

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เมื่อจำแนกตามเพศแล้วพบว่า เพศชายและเพศหญิง เห็นว่าวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยมากันเป็นครั้งแรก ยานพาหนะที่ใช้มาอำเภอปายด้วยรถโดยสารประจำทาง ศึกษาข้อมูลต่างๆของอำเภอปายมาจากเพื่อน รูปแบบที่พักที่เลือกพักคือเกสท์เฮาส์ ช่วงเวลาที่เห็นว่าเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ช่วงเดือน

มีนาคมถึงเดือนมิถุนายน และโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอีกเหมือนกันทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนเพศชายเดินทางมาคนเดียวและเพศหญิงเดินทางมากับเพื่อนและเพศชายใช้เวลาพำนักในอำเภอปายมากกว่า 7 วันและเพศหญิงใช้เวลาพำนักในอำเภอปาย 2 – 3 วัน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เมื่อจำแนกตามอายุแล้วพบว่า กลุ่มอายุทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่า ศึกษาข้อมูลต่างๆของอำเภอปายมาจากเพื่อน ช่วงเวลาที่เห็นว่าเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน และโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอีกเหมือนกันทั้ง 3 กลุ่มอายุ ส่วนกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีและกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยมากันเป็นครั้งแรกพร้อมกับเพื่อนยานพาหนะที่ใช้มาอำเภอปายด้วยรถโดยสารประจำทาง รูปแบบที่พักที่เลือกมาพักคือ เกสท์เฮาส์เหมือนกันทั้ง 2 กลุ่มอายุและกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปี มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ส่วนใหญ่มักเป็นครั้งแรกและเคยมาแล้วมากกว่า 3 ครั้งพร้อมกับครอบครัว ส่วนใหญ่เดินทางมาอำเภอปายด้วยรถยนต์ส่วนตัวและรถจักรยานยนต์ ที่พักที่เลือกมาพักคือ รีสอร์ทและบังกะโล โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปีใช้เวลาพำนักในอำเภอปาย 2 – 3 วัน กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปีและกลุ่มอายุสูงกว่า 50 ปีใช้เวลาพำนักในอำเภอปายมากกว่า 7 วันเหมือนกัน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เมื่อจำแนกตามรายได้แล้วพบว่า กลุ่มรายได้ทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยมากันเป็นครั้งแรกยานพาหนะที่ใช้มาอำเภอปายด้วยรถโดยสารประจำทาง ศึกษาข้อมูลต่างๆของอำเภอปายมาจากเพื่อน รูปแบบที่พักที่เลือกมาพักคือ เกสท์เฮาส์ โดยใช้เวลาพำนักในอำเภอปายมากกว่า 7 วัน ช่วงเวลาที่เห็นว่าเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน และโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอีกเหมือนกันทั้ง 3 กลุ่มรายได้ ส่วนกลุ่มรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือนส่วนใหญ่เดินทางมาคนเดียวและมากับเพื่อน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือนเดินทางมาคนเดียว กลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเดินทางมากับเพื่อน

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาเที่ยว อำเภอปายสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยค่าความมีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัจจัยด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย เมื่อทดสอบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆแล้วพบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างด้านความคิดเห็นตามเพศ ได้แก่ อำเภอปายมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์และความเป็นมา ผู้ประกอบการและพนักงานมีความชำนาญในการให้บริการ โดยเพศชายเห็นว่าการมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ ความชื่นชอบในการศึกษาประวัติศาสตร์ ความชำนาญในการให้บริการของกิจการและพนักงาน

ธุรกิจท่องเที่ยวมีผลมากกว่าเพศหญิง ส่วนปัจจัยที่มีความแตกต่างด้านความคิดเห็นในตามกลุ่ม รายได้ ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ โดยกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อ เดือนเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

เมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย สรุปได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่เห็นว่ามี ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์มากคือ ด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่น และที่เห็นว่ามี ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ ด้านการให้บริการของร้านอาหาร ด้านด้านความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของสถานที่พัก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึก

5.2. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอำเภอปาย วิเคราะห์ถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

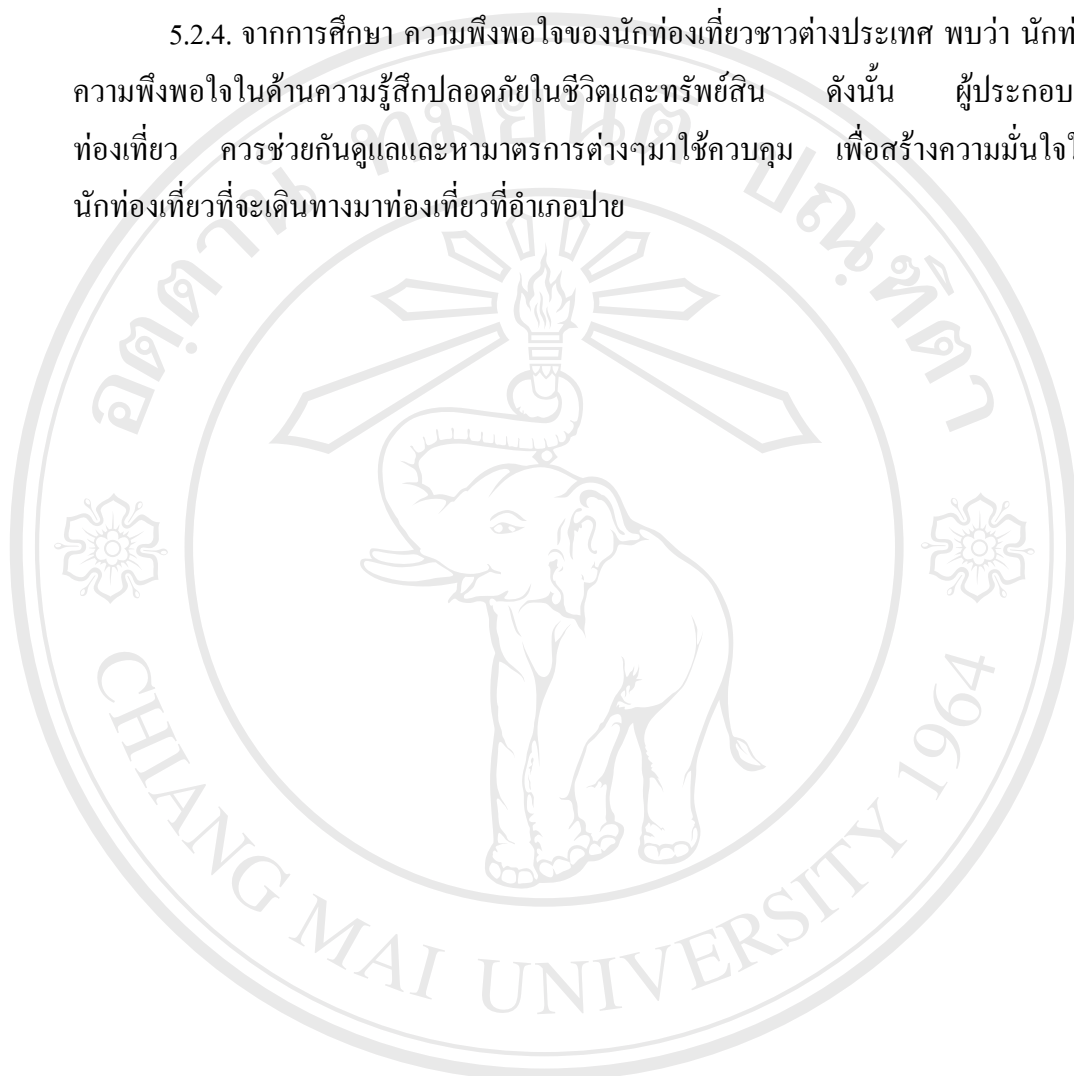
5.2.1. จากการศึกษพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเห็นว่าปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอปาย มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอปายมากที่สุด ดังนั้น ควรช่วยกันดูแลความเป็นธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ให้ยังคงความเป็นธรรมชาตินั้นๆ ไว้ ไม่ทำลายธรรมชาติ และไม่นำพาความเจริญทางด้านวัตถุเข้ามาในอำเภอปายมากเกินไปจนทำให้วัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอปายบางอย่างอาจจะถูกกลืนไปได้โดยง่าย ที่สำคัญต้องช่วยกันดูแลเรื่องความปลอดภัย

5.2.2. จากการศึกษพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาทเห็นว่าการกำหนดราคาที่เหมาะสม และการมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอต่อความต้องการมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทนั้น ทางด้านผู้ประกอบการควรที่จะระบุราคาค่าบริการต่างๆที่ชัดเจนสามารถสังเกตได้ง่าย เพื่อให้ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจและทราบถึงราคาค่าบริการได้ รวมถึงร่วมกันดูแลระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมให้สามารถใช้งานได้ อย่างปกติ

5.2.3. จากการศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่น ที่มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้น

ทางด้านผู้ประกอบการควรที่จะดำเนินกิจการในรูปแบบที่ให้ความรู้สึกถึงความเป็นกันเอง ให้งงอยู่ต่อไป เพื่อที่จะสร้างความประทับใจให้เกิดแก่นักท่องเที่ยว

5.2.4. จากการศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ควรช่วยกันดูแลและหามาตรการต่างๆมาใช้ควบคุม เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับทางนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวที่อำเภอปาย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

เอกสารอ้างอิง

ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. การวางแผนและพัฒนาลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546.

ดวงใจ หล่อธนาวิชย์. การศึกษาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัด

แม่ฮ่องสอน. โครงการวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

พิสิษฐ์ สุขสวัสดิ์. แบบแผนการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเขตอำเภอปาย จังหวัด

แม่ฮ่องสอน. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

2541.

สุริย์ บุญญานุกพงศ์. ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน.

งานวิจัยสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

อัยฎากค์ โปราณานนท์. การศึกษาทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน. รายงาน

ขั้นสุดท้ายภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

ฐานข้อมูลออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ข้อมูลสถิติภายในประเทศ. แหล่งที่มา:

http://www2.tat.or.th/stat/web/static_tst.php. 23 กรกฎาคม 2549

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอปาย. แหล่งที่มา: [http://thai-tour.com/thai-](http://thai-tour.com/thai-tour/North/Maehongson/data/place/pai.htm)

[tour/North/Maehongson/data/place/pai.htm](http://thai-tour.com/thai-tour/North/Maehongson/data/place/pai.htm). 25 พฤษภาคม 2549

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอปาย. แหล่งที่มา:

<http://www.maehongsontravel.com/th/thaiinfo.html#top>. 25 พฤษภาคม 2549

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอปาย. แหล่งที่มา: <http://www.nfe.go.th/58/tour/Untitled-2.html>. 25

พฤษภาคม 2549

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอปาย. แหล่งที่มา:

<http://www.thaitambon.com/tambon/tamplist.asp?ID=58>. 25 พฤษภาคม 2549

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอปาย. แหล่งที่มา: <http://www.travelmaehongson.org/activities4-th.html>.

25 พฤษภาคม 2549

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายรัฐพงศ์ คุมา
วัน เดือน ปี เกิด	30 กรกฎาคม 2525
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยพายัพ ปีการศึกษา 2546
ประวัติการทำงาน	ปี 2547 ตำแหน่ง พนักงานสารบรรณระบบมาตรฐาน (Document control) บริษัท กรุงเทพค้าสัตว์ จำกัด ในเครือเจริญโภคภัณฑ์ ปี 2548 ตำแหน่ง อาจารย์ฝ่ายสอน แผนกการตลาด โรงเรียนโปลิเทคนิค ลานนา เชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved